

Kopalna sezona je na višku

Bojanen, da letos preboldski bazen ne bo odprt, je bila odveč. Prav lahko pa bi se to zgodilo, če ne bi pravočasno stekla akcija za njegovo sanacijo, ki pa še vedno pomeni bolj krpanje luknen kot pa njegovo kompleksno rešitev. Ker je poleg bazena na Vranskem, edini takšen objekt v žalski občini, bi prav gotovo to vprašanje moralo biti širšega interesa in ne samo preboldskega, saj ga koristijo občani območja celotne občine.

S pomočjo tekstilne tovarne Prebold so bila opravljena najnajnejša dela na tem prepotrebniem objektu, ki omogoča, da se vsako leto nauči plavati precejšnje število naših najmlajših in drugih neplavalcev. Zamenjana je bila elektroinstalacija, filtri, vodoinstalacija, pregleđani in zavarovani so bili elektro motorji in odstranjene nekatere druge pomankljivosti.

Ostaja pa še nekaj dela za vnaprej. Zlasti je potrebno zamenjati izločni ventil ter urediti školjko malega bazena, ki je sedaj za silo usposobljen. V zvezi s školjko obeh bazenov pa je potrebno vedeti, da so bila slabše opravljena in bi sedaj izvajalec del, celjski Ingrad, moral te stvari popraviti, saj so še v njihovi garancijski obvezni. Kot vse kaže, pa s tem ne bo nič! Trenutno pa je bistveno, da preboldski bazen le obratuje in radosti plavance. Pa kanec grenkobe je v tem veselju ob vedenju tistih, ki se mačehovsko vedejo do tega družbenega objekta.

Celje - skladišče

D-Per

III / 1985

COBISS 0

SAVINJSKI OBČAN

Leto VIII
Številka 7
Julij 1985

»SAVINJSKI OBČAN« izdaja Občinska konferenca SZDL Žalec

Uredniški odbor: Venčeslav Satler (glavni urednik), Janez Krofič (odgovorni urednik), člani: Marjan Golob, Jože Golič, Franc Izlakar, Vera Kalcič, Jernej Koštomej, Cveta Mikuž, Kristjan Markovič, Mojca Nahtigal, Irena Tergral, Breda Verstoščik in Milan Žolnir.

Novinarki: Irena Jelen-Baša, Marjana Matijec-Natek
Tajnica in vodja dopisništva: Vladka Cerovšek

Lektorica: Anka Krčmar

Naslov uredništva: Žalec, Ulica Heroja Staneta 1, telefon:

710-671

Grafična priprava: Savinjski občan

Tisk: ČGP VEČER Maribor

Naklada: 11.000 izvodov

Po sklepu Republiškega sekretariata za informiranje, št. 421-1/72 je časopis Savinjski občan oproščen prometnega davka.

Doslej evidentirali preko sto kandidatov

Čeprav je do volitev še nekaj mesecev, se v žalski občini v vseh sredinah kljub dopustniškim tednom skrbno pripravljajo naloge. Doslej so evidentirali že preko sto kandidatov za skupščino družbenopolitične skupnosti, samoupravnih interesnih skupnosti ter izvršni svet. Z dosedanjimi pripravami so zadovoljni, vendar bodo v vseh sredinah še naprej spodbujali evidentiranje.

Prihodnje volitve bodo gotovo ene najbolj zahtevnih, saj bodo zamenjali skoraj celotno strukturo v družbenopolitični skupnosti in samoupravnih interesnih skupnostih. Ker se vsi odgovorni zavedajo kopice nalog in obveznosti, ne odlašajo z delom. V Socialistični zvezi so že pripravili ro-

kovnik nalog, kar nekajkrat pa so doslej že pozvali k evidentiranju — ne le za člane delegacij, temveč tudi za nosilce najodgovornejših nalog. Junija so priprave na volitve obravnavali tudi člani odbora za kadrovska vprašanja pri predsedstvu Socialistične zveze ter člani predsedstva samimi. Ocenili so, da so dosedanje priprave uspešne, evidentirali pa so tudi že preko sto kandidatov za skupščino družbenopolitične skupnosti, samoupravne interesne skupnosti ter izvršni svet. Poleg tega pa je steklo evidentiranje v temeljnih samoupravnih sredinah. Kljub takšnemu številu evidentiranih bodo proces evidentiranja spodbujali tudi v prihodnjem; vse do temeljnih kandidacijskih konferenc. Sicer pa v

občinski organizaciji načrtujejo, da bodo novo vodstvo Socialistične zveze izvolili februarja.

V Zvezki komunistov proces evidentiranja po osnovnih organizacijah za sekretarje, člane sekretarijatov ter občinskega komiteja že končujejo. Septembra bodo začeli s kandidacijskimi postopki, novembra in decembra bodo že prve volitve po osnovnih organizacijah, vabilno-programsko konferenco občinske organizacije pa do februarja.

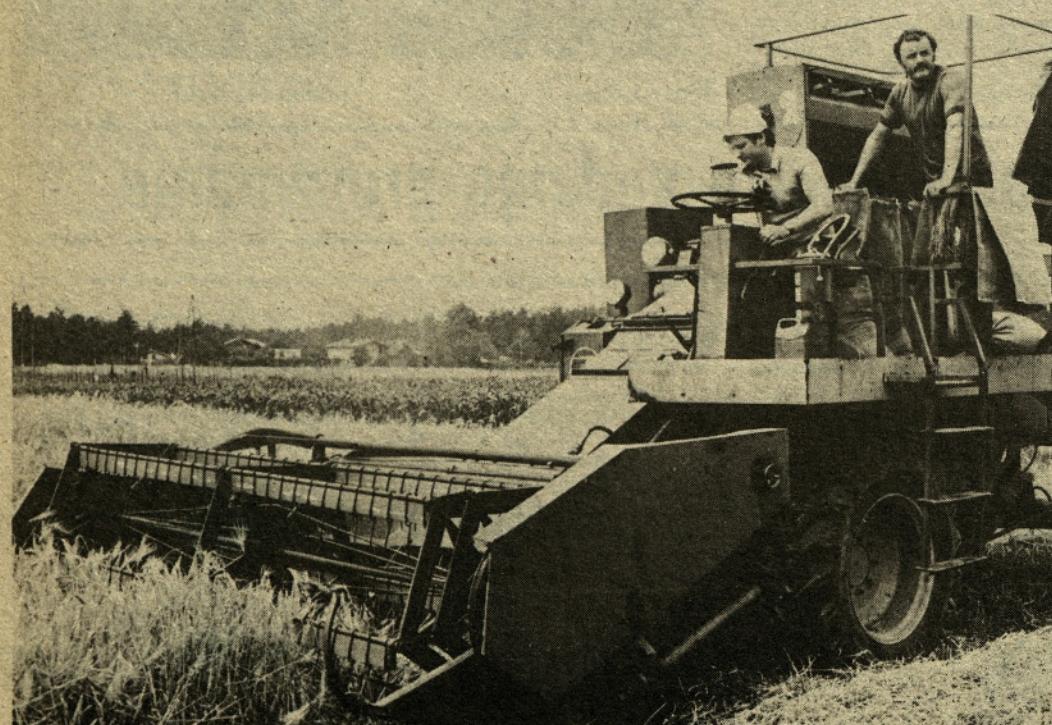
Na volitve se pripravljajo tudi v sindikalnih organizacijah. V občinski organizaciji so zadovoljni s procesom evidentiranja za občinsko vodstvo, prav tako z evidentiranjem za delegacije, pre malo pa so po njihovi oceni do-

slej spodbujali evidentiranje za nosilce najodgovornejših nalog.

Skupna ocena vseh torej je, da so dosedanje priprave na volitve zadovoljive. Obenem pa opozarjajo na dvoje: opažajo, da se večina odloča za splošne, manj za združene, še manj pa za posebne delegacije. Predstavniki družbenopolitičnih organizacij menijo, da je določena racionalizacija sicer potrebna, vendar pa dejavci in krajeni ne bi smeli prehajati iz ene skrajnosti v drugo. Naslednje, na kar opozarjajo zlasti v Zvezki komunistov pa je, da dolnosti, ki jih bodo prevzeli izvoljeni, niso neke častne funkcije, temveč gre za dolnosti, ki bodo zahtevala kar največjo aktivnost in angažiranost.

Irena Jelen-Baša

Tudi na naših poljih dobra žetev

Franc Zabukovnik in Mirko Tivadar iz zadružne enote Polzela sta začela žeti ječmen pri kmetih na Bregu pri Polzeli.

V času, ko to pišemo, je žetev v Jugoslaviji že v polnem razmahu. Vse kaže, da smo dočakali še eno dobro žetev, ne glede na neugodne vremenske razmere, ki so spomladni pestile kmetije.

Letošnja žetev naj bi znašala okoli 5 milijonov ton pšenice. Od tega se bo znašlo v silosih vsaj 3,2 odkupljene zrnja. ZIS je še določil novo od kupno ceno pšenice, ki znaša 37 dinarjev po kilogramu in dva dinaria premije. Od kupna cena je sicer izdatno višja od lanske, vendar so se medtem povečali tudi stroški. No, cena je kljub temu še kar spodbudna za kmetije.

Tudi na Slovenskem je pšenica dobro obrodila in prizadevamo si, da bi je od kupili 82 tisoč ton, od tega največ v severovzhodni Sloveniji, nekaj pa tudi na celjskem območju in v naši občini. Ker je dober od kup za našo preskrbo velikega pomena, ga tudi letos spodbujajo z dodatnimi ukrepi, to je z namenskim regresom za mineralna gnojila, odbiro semena, zamenjavo pšenice za koruzo itd.

V KZ Savinjska dolina imajo sklenjeni pogodbi za okrog tisoč ton pšenice, v DO Kmetijstvo pa računajo, da bodo našeli 557 ton.

Tk. L.

9. SREČANJE MLADIH ZADRUŽNIKOV

Čeprav vreme ni bilo najbolj naklonjeno organizatorjem devetega srečanja mladih zadružnikov, so Vranšani kljub vsemu uspešno izpeljali letošnjo prireditev.

Srečanje, nad katerim so tudi letos prevzeli pokroviteljstvo delavci Hmezad, se je pričelo v soboto z razgovorom o delovanju aktivov mladih zadružnikov. Pogovora so se poleg drugih udeležili tudi predstavniki republike in občinske organizacije mladih. Zadružne zvezde Slovenije ter preko 80 mladih zadružnikov.

Sobotni večer so organizatorji, med njimi zlasti člani domačega Turističnega društva, posvetili pripravljanju starih kmečkih jedi. Kuhalo in peklo je 14 ekip, med njimi žal nobena iz domače, žalske občine. Poleg kmečke kuhinje so obiskovalci v soboto zvečer lahko spremljali igre, ki so jih organizirali delavci Kompassa in Dela.

Naslednji dan je bila na vrsti demonstracija Agrosnih kmetijskih strojev, zadružniki pa so se pomerili v košnji in grabljenju, petelinjen dvoboju, iskanju jajc ter žaganju drva. Številni obiskovalci pa so si lahko ogledali še nekatere stare stare običaje, kot so ročno mlatenje žita, izdelovanje vrv, žaganje hlodov, prej in trenažiranje, cepljenje skodelj ter skobiljanje trsk.

Zmagovalec letošnjih kmečkih iger je postal ekipa mladih zadružnikov iz Slovenj Gradca. Zmagovalec v letosnjih kmečkih iger je postal ekipa mladih zadružnikov iz Slovenj Gradca.

Irena Jelen-Baša

foto: L. Korber

Hmezad AGRINA
blagovnica
•hmezad•
ZALEC

Vaš nakup
od vijaka
do traktorja
8 let

PO UGODNIH CENAH:

- silokombajn SK-805
- obračalnik UTO-2250
- obračalnik UTO-2050
- trosilec gnoja VTG-2700
- traktorji TORPEDO-DEUTZ,
ZETOR, TOMO VINKOVIČ

293.000.- din
79.000.- din
69.000.- din
234.000.- din

ter velika izbira kmetijskih strojev in priključkov

VAS OSKRBOVALEC

Hmezad

10 let AGRINA

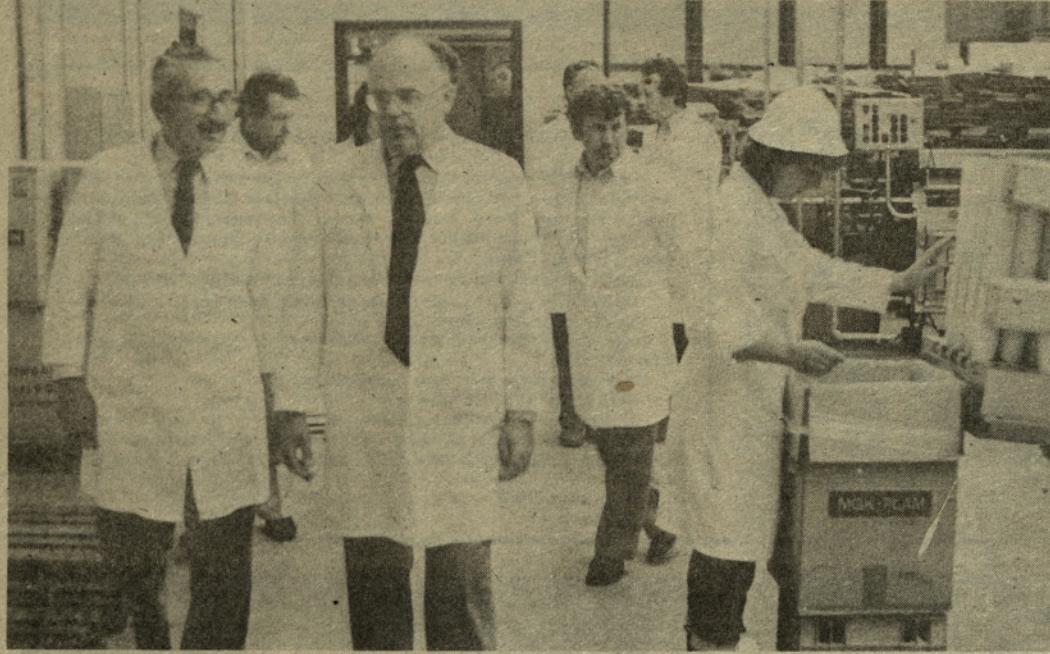
Kmetijstvu enakopraven položaj

Član CK ZKJ Marko Djuričin obiskal žalsko občino

Član CK ZKJ Marko Djuričin se je v okviru dnevnega obiska v žalski občini najprej udeležil sekcijske razprave o stanju in problematiki agroživilstva, ki jo je pripravila občinska konferenca. Naslednji dan se je po ogledu regijske mlekarne sestal s predstavniki SOZD-a Hmezd, ti pa so ga seznanili s sedanjimi težkimi gospodarskimi razmerami, ki izhajajo iz cenovnih nesporazmerij med surovinami in končnimi proizvodji. Opozorili so tudi na velik porast stroškov zaradi visokih obresti, saj se vložen kapital v kmetijstvo v primerjavi z drugimi gospodarskimi panogami zelo počasi obrača. Predvsem pa so predstavniki Hmezada opozorili na posledice, ki se bodo odražale v pre-skribi, če ne bo učinkovitih ukrepov za izboljšanje pogoojev gospodarjenja v kmetijstvu, in se zavzeli za enakopraven položaj z industrijo. S tem pa se

je strinjal tudi Marko Djuričin, hkrati pa opozoril, da se morajo delavci sestavljene organizacije, še zlasti pa komunisti aktivno vključiti v odpravljanje lastnih slabosti gospodarjenja, kar jih obvezujejo tudi sklepi 17. seje CK ZKJ. »Namesto da bi si prizadevali z boljšo organizacijo dela, proizvajati čimveč hrane, smo raje probleme reševali z nerešilnim dvigovanjem cen. Zaradi padca standarda in manjše potrošnje se pojavitajo založe, zato reševanje s cenami ni več mogoče. Namesto da bi se v tej situaciji reproverjali krepile, pa se dogaja prav nasprotno. Vendar pa tega problema ne moremo rešiti v forumih, rešiti ga morajo OZD same, kar pomeni, da je nujna tudi povezanost kmetovalcev z zadrugo oz. celotnega agroživilstva,« je poudaril

jk

Marko Djuričin si je ogledal mlekarne v Arji vasi

Priznanja samoupravljalcem

Ob dnevu samoupravljalcev je Občinski sindikalni svet Žalec na priložnostni slovesnosti podelili listino s plaketo Josip Broz Tito-35 let samoupravljanja Ivanu Robiču iz Žalca, Franciju Ježovniku iz Griz, Krajevni skupnosti Andraž, DEM Maribor — TOZD-u Elektro-prenos Podlog in SOZD-u Hmezd — DO Minerja Žalec. Priznanja samoupravljalcev pa so dobili

li: Simon Berdnik, Ingrad-TOZD Žalec; Vinko Cijan, KS Šešče; Ivanka Čehovin, OŠ Peter Šprajc-Jur Žalec; Anton Dobnik, kmet iz Letuša; Jože Lebič, tovarna nogavic Polzela; Jože Mastnak, Garant Polzela; Marija Narberger, KIL Liboje; Vilij Ograjenšek, SOZD Hmezd-DO Strojna Žalec-TOZD Grames; Dani Pfeifer, KS Polzela; Fanika Robič, Skupnost za zaposlovanje; Stane Rudolf, KS Grize; Ivan Šuler, AERO-tozd Kemija Šempeter; Franc Vozlič, Hmezd-DO Kmetijstvo-DE Govedoreja in Vinko Žohar, Tekstilna tovarna Prebold. V kulturno-umetniškem programu sta nastopila z recitalom Anka Krčmar in Savinjski oktet.

T. TAVČAR

Predsednik skupčine samoupravljalcev Ivan Vodlan in predsednik Občinskega sindikalnega sveta Žalec Branko Povše podeljujeta Franciju Ježovniku listino s plaketo Josip Broz Tito-35-let samoupravljanja.

DELEGACIJA POLZLE V PARUNOVCU

Sredi julija so člani delegacije krajevne skupnosti Polzela obiskali pobratenko krajevno skupnost Parunovac v občini Kruševac. Udeležili so se svečanosti ob tamkajšnjem krajevnem prazniku in dnevu vstaje srbskega naroda.

Delegacijo so gostitelji izjemo prisrčno sprejeli. Med obiskom so se predstavniki pobratenih krajevnih skupnosti dogovarjali o razširjanju medsebojnega sodelovanja. Ugotovili so, da bo potrebno predvsem okrepliti stike med krajanji in družbenopolitičnimi organizacijami obeh krajevnih skupnosti ter izmenjati izkušnje pri njihovem delu. Dogovorili so se tudi, da bodo predstavniki iz Parunovca še letos obiskali Polzelane ob njihovem krajevnem prazniku.

D. Pfeifer

Priznanja in nagrade inovatorjem

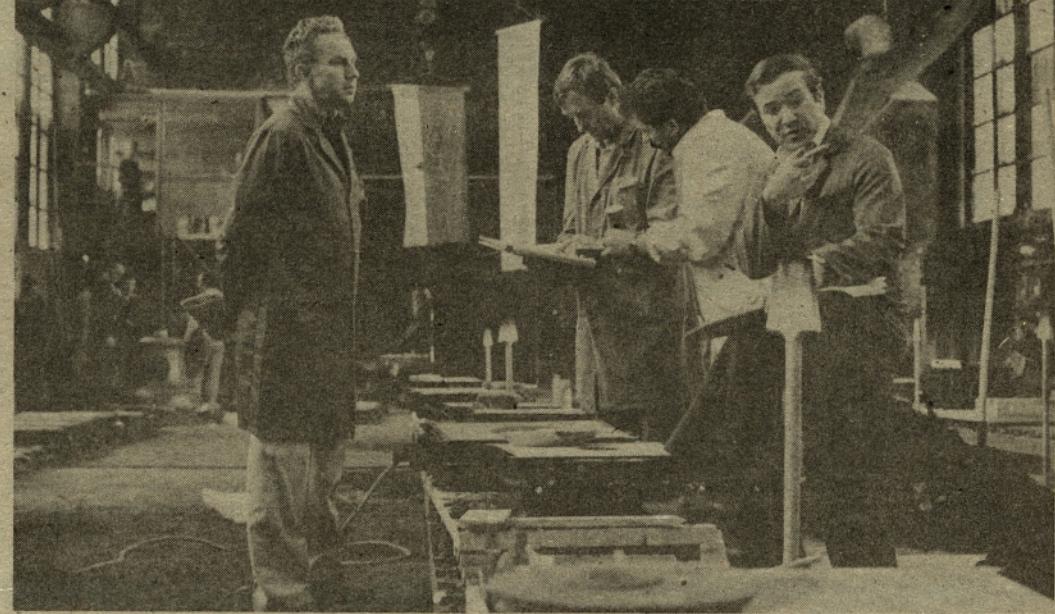
Na slavnostni seji zborov skupčine v Ljubljah so podelili priznanja in nagrade za množično inventivno dejavnost, za razvijanje in uvajanje nove proizvodnje ter za raziskovalna dela.

Za množično inventivno dejavnost so nagrade in priznanja prejeli: Jože Avsec, KIL Liboje; Ivan Banko, Tekstilna tovarna Prebold; Miro Štarkl, Minerva Žalec; Miran Korošec in Miroslav Ribič, Ingrad Gomilsko; Franc Orešič, Gomilsko; Marjan Šerti, Metka Lužar in Stane Žagar, vsi Sip Šempeter; Danilo Vič in Edi Jug iz Tovarne nogavic Polzela; ter Andrej Skok, Gradnja Žalec.

Za razvijanje in uvajanje nove proizvodnje so nagrade prejeli: Slavko Šketa in Esad Bajramovič, Gradnja Žalec; Marjan Povše, Peter Povše, Dani Lešer, vsi Hmezd Žalec; Boris Skalin, Hmezd Žalec; ter Jure Pešec, Ferralit Žalec.

Za raziskave pa so prejeli nagrade in priznanja: Milan Veronek, Tone Wagner, Stane Verdev in Bojan Cvetkovič, vsi iz Inštituta za hmeljarstvo Žalec; Andrej Florjanc, Franc Rančigaj, Brane Cimerman, Ivan Štamol, vsi Sip Šempeter; ter Milan Gostečnik, Srečko Meh ter Boris Valenčič, prav tako Sip Šempeter.

Irena Jelen-Baša

Livarji in modelni mizarji so se na tokratnem republiškem tekmovanju pomerili tudi v žalskem Ferralitu, komisija pa je njihove izdelke natančno pregledala

Srečanje kovinarjev

Konec junija je bilo v Titovem Velenju deveto delovno srečanje Kovinarjev Slovenije, ki ga prirejajo v spomin na revolucionarja Franca Leskoška-Luka.

V okviru srečanja, ki je trajalo skoraj tri dni, je bilo več posvetovah, pripravili so dve razstavi, ki sta bili dobro obiskani. Svoje znanje so udeleženci preizkušali v Gorenju-Procesna oprema in Gorjenju-Servis, ki sta bila tudi pokrovitelja tega srečanja. Tekmovalci so še v Elektrokovinski opremi, Elektrostrojni opremi, v žal-

skem Ferralitu in v Fecru v Slovenj Gradcu. Na republiškem tekmovanju so nastopili tudi kovinarji žalske občine. Tako je Alojz Topovsek (TT Prebold), pred tem je zmagal na regijskem tekmovanju pri kovinorezkalcih, na republiškem pa je bil petnajsti, pri orodjarjih je Stane Ropotor (SIP Šempeter) zasedel odlično tretje mesto, Štefan Painkret (Ferralit Žalec) je med livarji zasedel četrto mesto, pri plamenkih varilcih pa je Anton Kitek (Tovarna nogavic Polzela) zasedel enajsto mesto.

Slovenski kovinarji so ponovno opozorili na pomembnost tvorstvenih srečanj, ki odpirajo široke možnosti, da se seznanijo s sodobno organizacijo dela, tehnologijo in dosežki na teh področjih.

Občinski sindikalni svet pa je pripravil sprejem za udeležence občinskega in regijskega tekmovanja.

Tekst in foto:
TONE TAVČAR
in Ljubo Korber

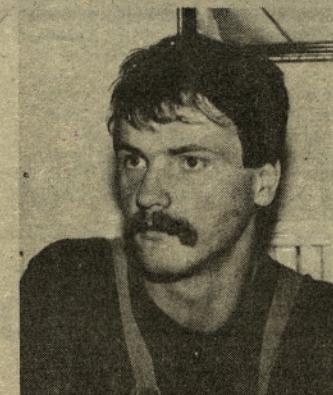
Tekmovalci so povedali

Odmor med tekmovanjem livarjev in modelnih mizarjev smo izkoristili za pogovor z nekaterimi tekmovalci. Predvsem pa sta nas zanimali poklic in delo, o katerem mladina nima najbolj dobrega mnenja zaradi prepričanja, da je delo v liveni težko, umazano in nezanimivo. Sami pa smo ob spremljanju njihovega dela ugotovili, da ni tako. Sicer pa sta nam Štefan Painkret in Vinko Brinar delavca Ferralita, povedala naslednje:

Štefan Painkret: »Že deset let delam v Ferralitu, po poklicu modelnega mizarja in to delo vseskozi opravljam v Ferralitu. Čeprav delam lesene modele za ulitke, pa moje delo ni mogoče enačiti z delom mizarja. Rekel bi, da je še bolj zahteveno, saj terja veliko iz-

movanju upam na najboljše. »Dajmo še, da je Štefan Painkret na republiškem tekmovanju osvojil odlično četrto mesto.«

Vinko Brinar: »Pred devetimi leti sem pridobil poklic modelnega mizarja in to delo vseskozi opravljam v Ferralitu. Čeprav delam lesene modele za ulitke, pa moje delo ni mogoče enačiti z delom mizarja. Rekel bi, da je še bolj zahteveno, saj terja veliko iz-

Vinko Brinar

najdljivosti in logičnega mišljenja, kar je zame še posebej zanimivo. Zato mladim predlagam, da se odločijo za ta poklic in delo prav zaradi tega, ne nazadnje pa tudi zaslužek ni slab. Precej je odvisen od presežene norme, marsikdaj pa delamo tudi dodatno, če je to potrebno. «Vinko Brinar se je republiškega tekmovanja udeležil prvič, zato smo mu zaželeli veliko uspeha. j. k.

Štefan Painkret

Računalniško vodenje proizvodnje

Za izgradnjo bolnišnice Celje namenili milijon din

Praznik delovne organizacije so delavci SIP-a obeležili z novo pridobitvijo in sicer so ob tej priložnosti svečano predali svojemu namenu računalniški center, s pomočjo katerega bo vodenja proizvodnja. To dolžnost je opravil Martin Štorman, ki je član tega kolektiva trideset let. Sicer pa so na svečanem zboru delavcem podelili jubilejna priznanja, sredstva sto starih milijonov za pogostitev pa so namenili za izgradnjo bolnišnice v Celju.

»Delovna organizacija SIP je po kriteriju dohodka največja v občini in 84. v Sloveniji, vse bolj pa se uveljavlja tudi v svetu. Zaostrene gospodarske razmere, predvsem pa visok porast cen materialov, pa zapiranje domačega tržišča — vse to vse bolj zaskrbljuje delavce SIP-a. Zato bomo moralni v naslednjih letih še povečati izvoz na konvertibilno tržišče s kvalitetnimi in sodobnimi, doma razvitimi in v svetu zaščitenimi stroji. Zato bodo razvojni programi usmerjeni

jk

SIP
INFORMATIKA
RAZVOJ

Tako smo praznovali letošnji občinski praznik

Čez leto dni v Prebold

Potem, ko je eden najstajnejših delavcev libojske keramične tovarne Anton Jurak odkril spomenik žrtvam narodnoosvobodilne borbe ob štiridesetletnici osvoboditve in stosedemdesetletnici proizvodnje keramike v Libojah, se je v tamkajšnji dvorani doma Svobode začela zaključna prireditev ob letošnjem občinskem prazniku.

Po uvodnem pozdravu libojskih pionirjev ter predsedniku izvršnega sveta Ervinu Janežiču je udeležencem slavnostne seje govoril predsednik skupščine občine Viljem Petek. Najprej je vse prisotne spomnil na revolucionarnost savinjskega življa pred prvo in med drugo vojno vihro, zatem omenil važnejše libojske pridobitve in jubileje v krajevnih skupnosti, največ besed pa je namenil iztekajočemu se srednjoročnemu obdobju. »Povedati moram,« je začel Viljem Petek, »da smo v preteklem srednjoročnem obdobju beležili visoko poprečno rast družbenega proizvoda, okrog deset odstotkov letno, in da smo se na ta način povzpeli na lestvici razvitosti slovenskih občin z roba nerazvitrh v poprečno razvito občino v Sloveniji. Prav tako smo za tekoče srednjoročno obdobje planirali petodstotno poprečno rast družbenega proizvoda, vendar smo po dveh letih plan spremenili; glede na tekoča gospodarska gibanja in zaostrene pogoje gospodarjenja, smo planirali triodstotno rast družbenega proizvoda. Sedaj ob koncu ugotavljamo, da bomo začrtane cilje dosegli, vendar ob neenaki dinamiki po posameznih letih.« je

opomnil govornik. In nadaljeval: »Kar zadeva ekonomske odnose s tujino, lahko ugotovimo, da smo cilje dosegli in presegli. Še v začetku planskega obdobja smo spadali med pasivce, v preteklem letu pa smo že dosegli pokritje izvoza z izvozom z indeksom 185, na konvertibilno področje pa kar z indeksom 179. Na tujih trgi smo iztrzili 12,3 odstotke celotnega prihodka. Vse to pa je nad poprečjem celjskega področja in republike,« je izpostavil predsednik skupščine, obenem pa opozoril, da v začetku letošnjega leta sicer beležimo zastoj tako pri izvozu kot tudi pri uvozu, vendar je indeks pokritja še vedno zelo visok. Posebej je še omenil, da je v izvoz vključenih preko dvajset organizacij, ne pa le ena ali dve.

Nadaljevanju je govoril o proizvodnji hrane. »Ob večji proizvodni storilnosti,« je nadaljeval Viljem Petek, »smo dosegli ugodne rezultate, saj so v občini povečali proizvodnjo hmelja za preko dvajset odstotkov, govejega mesa za devet, piščančjega za 46, mleka za trinajst odstotkov, jabolk kar za dvakrat, znatno pa so porasle tudi količine medu — od 5 na 175 ton. Vendar pa kmetijske organizacije zaradi znanih zunanjih vplivov niso dosegle ustreznih gospodarskih učinkov na denarnem področju. O tej problematiki smo prejšnji mesec zato organizirali širšo razpravo v okviru sveta za družbenoekonomske odnose v kmetijstvu, gozdarstvu in na va-

si.« Le-to je govornik še posebej obravnaval. Razložil je, da so v kanalizacijo, vodovod in telefonijo vložili preko 1,3 milijarde din. »Velik korak naprej pa bo narejen letos,« je še dodal, »ko bo začela delovati čistilna naprava, aktivirali pa so tudi že vozilčno centralo v Šempetu z dodatnimi radijskimi zvezami do Golovca.«

Predsednikovemu govoru je sledila podelitev številnih priznanj in nagrad, ob koncu pa je udeležencem, med njimi sta bila tudi častna občana Tone Bole in Albin Vipotnik-Stregar ter gostje iz poobratenih občin, predstavniki krajevne skupnosti Liboje orisala tamkajšnje delo in življenje. Zatem so domačini pokazali svoj lepo pripravljen kulturno-umetniški program, predsednik socialistične zveze Janez Meglič pa je udeležencem povedal, da bo občinski praznik prihodnje leto v krajevni skupnosti Prebold.

Na slavnostni seji so podelili letošnja najvišja občinska priznanja. Zlati grb občine je prejel direktor Keramične industrije z Livoj Franjo Tilinger. Srebrni grb: Stanko Pestotnik iz Ločice pri Vranskem, Ivan Pečnik iz Žalc ter Občinska gasilska zveza. Bronasti grb: Vinko Jug iz Žalc, konferenca osnovnih organizacij Zveze sindikatov Tekstilne tovarne Prebold, ter Krajevna konferenca SZDL Livoje.

Plaketo občine so dobili: Blaž Arlič, Prelska; Marija Cehner, Žalec; Vid Korber, Sadjarstvo Mirosan; Milka Lasnik, Žalec; Stane Lavrin, Kasaze; Ernest Ramšak, Žalec; Ivan Strožer, Grajska vas; Jože Štefančič, Žalec; Darko Šuler, Livoje; Miran Trpin, Prebold; in Anica Urbašek, Žalec.

Zlato značko občine, ki jo podeljujejo člani Izvršnega sveta, pa sta dobila: Danilo Vič in Anton Korenjak s Polzeli. Srebrno značko: Janez Brinovec, Letuš; Niko Kač, Celje; in Drago Lobnikar, Prebold.

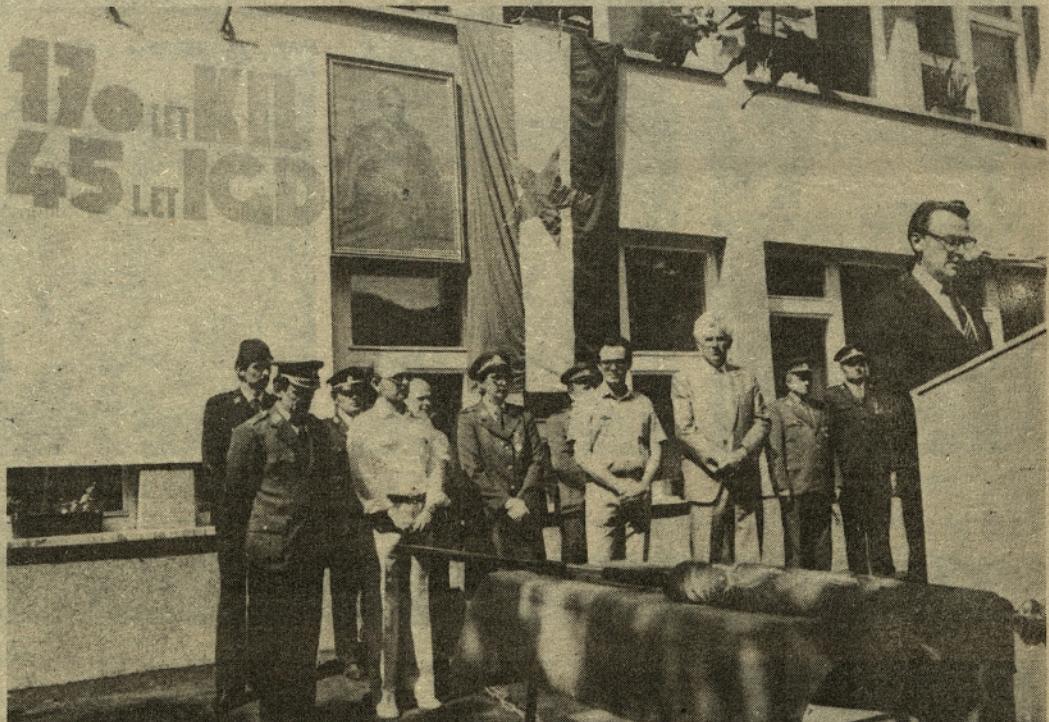
Na slavnostni seji v Libojah so člani sveta za SLO in DS podelili tudi zlato značko občine komandanu enote 31. triglavskih divizije polkovniku Leopoldu Rožancu.

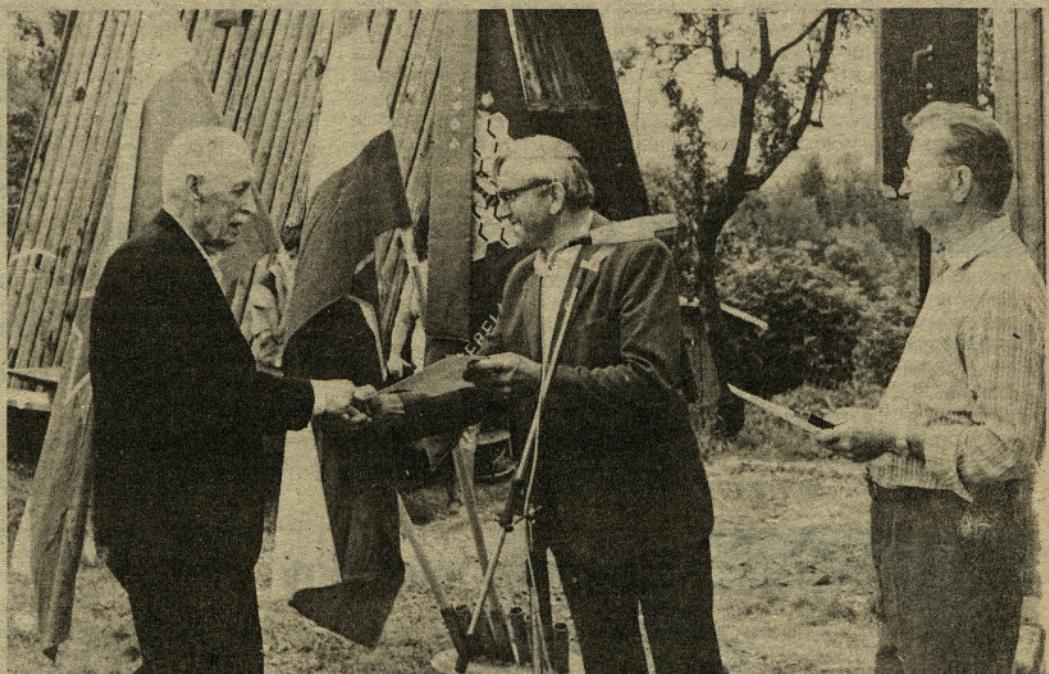
Med slavnostno sejo

Brez njih ni minila skorajda nobena prireditev ob letošnjem občinskem prazniku

Slavnostni govornik na Dnevnu gasilca je bil direktor KIL Franjo Tilinger

Predsednik skupščine Občinske zveze čebelarskih družin občine Žalec Anton Rozman podeljuje priznanje II. stopnje Antona Janašeta Leopoldu Felicijanu. Priznanja so prejeli še Stane Lavrin, Jože Ducman Verdey in Edvard Svet.

Dan gasilca in razvitje praporja

V zadnjih dneh občinskega praznovanja so svojo petdesetletnico proslavili libojski godbeniki. Proslavili so jo tako, kot se za takšen jubilej spodobi — v koncertom v dvorani doma Svobode.

Udeležencem je najprej govoril predsednik tamkajšnje Svobode Anton Mlinarič, ki je poohvalil godbenike kot eno najbolj aktivnih sekcijs v Libojah. Da je res tako, dokazujejo tudi številna prizna-

nja, med drugim osvojeno tretje mesto na nedavni republiški reviji v Mariboru.

Po uvodnem govoru so glavno besedo prevzeli godbeniki sami. Poslušalcem so se predstavili s pestrim in za uho slučajnim poslušalcem pihalnih godb neobičajnim programom. Liboječani so namreč zaigrali še vse kaj drugega kot borbene in posmrtnke koračnice, ki jih običajno pripisujemo pihalnim godbam; celo Ravelov Bolesero in Gotovčeva opera Ero z one-

ga sveta sta se znašla na sporednu teh, v glavnem amaterskih godbenikov.

Poleg tega so na prireditvi, nad katero so pokroviteljstvo prevzeli delavci Keramične industrije, Lika, Sadjarstva Mirosan in Zveze kulturnih organizacij, podelili Gallusove značke, priznanja pokroviteljem, Kulturni skupnosti, polzelskemu Garantu in Sip-u, Zarji iz Petrovč ter nekdajnjam članom godbe.

Ob dnevu gasilca in razvitje praporja

Ob dnevu gasilca so v okviru občinskega praznika v Libojah pripravili parado, na kateri je so delovalo približno 800 gasilcev ter motorizirana gasilska vozila. Parada se je pričela pri tovarni KIL in zaključila pri osnovni šoli Liboje. To je bil lep prikaz dejavnosti gasilskih društev občine, ki ima skupaj 43 gasilskih društev z več kot 2800 operativnimi člani.

Po reportu pri osnovni šoli so o-

pomenu dneva gasilca in o drugih pomembnih nalogah v zvezi z gasilstvom govorili Jože Kuder, predsednik občinske gasilske zveze; Franjo Tilinger v imenu pokrovitelja dneva gasilca KIL Liboje; Dane Senič; predsednik skupščine SIS požarne varnosti občine ter predstavnik gasilske zveze iz Krizevcev, ki je prisostvoval kot gostja gasilskega društva Drešinja vas. Ob tej priložnosti so

gasilci Keramične industrije Liboje slavili 45-letnico, prapor pa je razvил direktor KIL Franjo Tilinger.

Nanj so pripeli tudi trakove. Ob tej priložnosti so zaslужnim članom podelili gasilske republiške odlikovanja, ki so jih prejeli: Jančko Šoštarč, Jože Veber, Alojz Funkl, Slavica Pušnik, Zvonko Korent, Anton Jelen, Ivan Orešnik, Franc Rovšnik in Peter Sedminšek.

75 let organiziranega čebelarstva

Čebelarji žalske občine so ob praznovanju občinskega praznika praznovali dva pomembna jubileja, in sicer 75-letnico čebelarskega društvenega življenja in 15-letnico Občinske čebelarske zveze Žalec.

Srečanje je bilo na Brnici v KS Liboje, udeležili pa se ga je kakih 250 čebelarjev, predstavniki DPO občine in KS, čebelarji slovenskega čebelarskega društva Šmihel na Koroskem in tajnik Zveze čebelarskih družin Slovenije Jože Bregar.

Kot je dejal osrednji govornik na svečanosti, predsednik skupščine Občinske čebelarske zveze Žalec Anton Rozman, sega organizi-

rano čebelarstvo v Savinjski dolini 75 let nazaj. S tem so začeli zavesti Slovenci, ki so hoteli preprečiti ustanavljanje nemških čebelarskih družin, o katerih je bilo v tistem času precej govorova. Tako imajo v dolini največ zaslug za razvoj te dejavnosti Ludvik Černe, Vinko Piki in Štefko Pečar. Društvo je ob začetku organiziralo številne shode, na katerih so čebelarji poglabljali svoje znanje, pa tudi svojo narodno zavest. Možje so se seveda na čelu društva menjavali, vsi pa so bili prizadveni in vztrajni. Leta 1969 pa so kot prvi v Sloveniji ustanovili Občinski zvezo čebelarskih družin občin Žalec, ki danes šteje 10 čebelar-

družin z 276 člani. V 15 letih zveze so pripravili 130 predavanj, 6 tečajev za začetnike in o čebeljih boleznih. Organizirali so 17 strokovnih ekskurzij, od tega 6 v tujino, pripravili tri čebelarske razstave, družini v Šempetu in na Polzeli pa sta si zgradili čebelarska domova. V teh letih so dvakrat menjali društvena pravila in danes imajo, edini v Sloveniji v čebelarski organizaciji predsednika skupščine in izvršnega odbora, to se pravi, da imajo zvezo organizirano po delegatskem principu.

Besedilo in slike: Irena Jelen-Baša, Ljubo Korber in Tone Tavčar

Ob praznovanju v krajevni skupnosti Liboje so delavci Keramične industrije izdali zelo bogato opremljeno in svečano številko glasila Libojski keramik. Nič posebnega, bo marsikdo dejal. Pa vendar! Tako kot vedno dolesij, tokrat pa še prav posebej, časopis ni le glasilo tovarne, temveč glasilo sredine, v kateri delavci delajo in živijo.

Uvodoma je objavljena čestitka, ki jo je libojskim keramikom izrekel predsednik skupščine občine, sledijo prispevki v zgodovini tovarne, o poslovanju v zadnjih letih, o družbenopolitičnem življenju v Libojah. A v glasiju je moč najti tudi vest, da so godbeniki na republiškem tekmovanju dosegli tretje mesto, objavljeni so prispevki o srečanju tamburašev, o praznovanju krajevnega raznnika in še in še. Skratka, spet so prispevili glasilo, ki je lahko za zgled marsikateri sredini, zgled, kako podirati plotove med tovarno in sredino, kjer tovarna deluje.

PO POTEH NOB V SAVINJSKI DOLINI

Srečanje borcev na Brnici

Za dan borca ter v okviru občinskega praznika so se letos borce občine srečali na Brnici v

KS Liboje. Več sto jih je prišlo, osrednji govornik pa je bil prvo borce Ivo Zupanc-Ludvik, ki je

Matevž Babič

Antonija Jurkovič

Jaka Vrhovšek

Franc Turk

obudil spomine na težke dni naše revolucije ter spregovoril o sedanjih težavah. V kulturnem programu so sodelovali člani moškega pevskega zborja Liboje in godba ruderjev in keramikov iz Liboja. Praznovanje dneva borca so združili tudi s praznovanjem dneva ruderjev. Kaj borcem in rudarjem takšna srečanja pomenijo:

Matevž Babič: »Bil sem ruder trideset let, zato sem danes na tem srečanju borcev in ruderjev tudi v rudarski uniformi. Menim, da ta srečanja združujejo ljudi, in če bi se na leto dvakrat srečali, ne bi bilo prehudo.«

Antonija Jurkovič: »Današnje lepo vreme nam je pripomoglo, da se imamo na Brnici lepo. Devet mesecev sem bila v Tomšičevi brigadi in trenutkov na tiste mesece človek zlepa ne pozabi. Na ta naša srečanja rada prihajam in hvala vsem, ki so nam pripravili tako lepo popoldne.«

Jaka Vrhovšek: »Sem praporščak krajevne organizacije ZZB NOB Žalec in moram povedati, da takšna srečanja že dolgo ni bilo. Vzdušje je enkratno, godba nam igra, golaž je bil pa tudi dober. K takemu razpoloženju je svoje prispevalo tudi lepo vreme. Drugo leto se bomo srečali v Preboldu.«

Marija Oblak: »Aktivno v NOB nisem sodelovala, temveč sem bila aktivistka na terenu. Kot dekle sem si kar veliko upala, posebno, ko sem nosila za partizane razno pošto. Srečanje borcev in ruderjev danes tu na Brnici pa je zame enkratno doživetje. Hvala!«

Franc Turk: »Kot praporščak občinske organizacije ZZB NOB Žalec moram reči, da so takšna srečanja za starejše borce in ruderje tu na Brnici nepozabna. Večkrat sem na proslavah in tudi shodih po raznih krajih v dolini in v drugih občinah, toda tu so nam res lepo pripravili in veseli smo.«

No, takšnih pohval bi lahko zapisali še več. Povedati velja, da so se tokrat Liboječani res izkazali in borcev ter ruderjem pripravili to, kar jim gre. Na Brnici so posebno priznana podelili demokratenemu udarniku Francu Žuraju, petnajstkratnemu udarniku Ivanu Ustniku ter najstarejšemu upokojenemu ruderju Jožetu Jegrinšku.

Tekst in foto: T. TAVČAR

Iz žalske občine sodelovali Liboječani in Zabukovčani

50-letnica Zleta Svobod v Celju

V spomin na zlet Svobod pred petdesetimi leti v Celju so se letosnjega srečanja pred dvorano Golovec udeležili tudi Svobodaši Zabukovice in Liboje. Udeležencem, bilo jih je več tisoč, med njimi tudi Pepca Karidelj, Andreja Marinc, Ivana Potrč in delegacije borcev in mladine iz skoraj tridesetih jugoslovenskih občin, je govoril predsednik slovenskih sindikatov Marjan Orožen. Obiskovalci so lahko spremali tudi zelo bogat kulturno-umetniški program, v katerem so izvajalci s pesmijo, recitalom in glasbo prikazali kulturni, narodnostni in razredni boj Slovencev vse od Prešernova do današnjih dni.

Foto: T. T.

Praznovali tudi rudarji

Ob dnevu borca so na osrednji občinski proslavi svoj praznik počastili tudi nekdanji zabukovski ruderji. Čeprav že dolgo nimajo svojega rudnika, tega še vedno niso povsem preboleli, zato vztrajno ohranajo rudarske tradicije. Na posnetku jih vidimo strurne v rudarskih uniformah na proslavi na Brnici.

T. TAVČAR

Iz naših krajevnih skupnosti

Vinska gora

V krajevni skupnosti Vinska gora so v nedeljo, 21. julija, zaključili večdnevno praznovanje krajevnega praznika. O pridobitvah nam je predsednik sveta KS Vinska gora Franc Špegel povedal: »Letošnje praznovanje krajevnega praznika je bilo v znamenju delovnih zmag.«

V znamenju delovnih zmag

Največja pridobitev je 250 telefonskih priključkov, dva odseka asfaltiranih cest, avtobusno postajališče na Ponikvi; gasilci pa so si v kratkem času uredili gasilski dom in predali namenu novo gasilsko brižgalno. Športne in kulturne prireditve so potekale

T. TAVČAR

Andraž

Konec junija so v Andražu nad Polzelo praznovali krajevni praznik v spomin na bitko v Andražu, ko sta padla tudi dva partizana. Kot vsako leto, so tudi letos pridobiti več prireditve. Na slavnostni seji je o dosežkih in načrtih govoril predsednik krajevne konference SZDL Slavko Pižorn in poučil, da je letosnjena največja

Praznovali krajevni praznik

pridobitev odsek asfaltirane ceste Dobrič—Andraž, dolg 700 m. Vloženo delo in asfaltna prevleka sta vredni več kot 4 milijone dinarjev, večji del so zbrali krajeni s samoprispevkom, del pa je pridobiti podelili priznanja KS, priznanja za komunalno in ceste Žalec, medtem ko so opravili krajeni tudi veliko udarniških ur.

T. TAVČAR

Vrbje

Konec junija so se v Vrbju zbrali invalidi iz celjskega območja. Zbranim je govoril predsednik Socialistične zveze Janez Meglič, kulturno-umetniški program pa so jim pripravili grški tamburaši, učenci osnovne šole iz Gotovlj, goberniki mladinskega orkestra iz Žalc ter člani kulturno prosvetnega društva iz Vrbja.

Srečanje invalidov

Na prireditvi, s katero so počastili tudi petnajstletnico obstoja društva invalidov žalske občine, pokroviteljstvo nad njo so prevzeli delavci Tovarne nogavic s Polzole, pomagali pa obrtniki, družbenopolitične organizacije in Telesnkulturna skupnost, so najbolj zaslužnim podelili priznanja. Zatem so se pomerili še v strelijanju z zračno pu-

Gotovlje

Konjeniški klub Gotovlje je v nedeljo, 7. 7. priredil tradicionalne 4. konjiske dirke, tokrat z mednarodno udeležbo. Pred veliko množico gledalcev, zbralo se jih je okoli 4000, so se pomerili jahači iz najboljih slovenskih klubov in gostje iz Celovca. Tudi tokrat so pripravili pester spored, za zaključek pa sta se pomerila v skoku v višino konj in človek. Prireditev je potekala v dobrni organizaciji že preverjene domačih organizatorjev, ki niso

pozabili niti na tudi tradicionalno zábovo, ki je klub temu, da je naslednji dan bil delovni dan, trajala pozno v noč.

Kmečki konji so se pomerili v enovprežni vožnji, v kateri je zmagal Andrej Verstošek (Gotovlje, Betalka), v galopski dirki je zmagal Jože Sedmink (Gotovlje, Betalka), v galopski dirki klubskih konj pa Jože Štiftar iz Maribora.

Tekmovalci v preskakovjanju ovir pa so se pomerili v treh parkurjih.

Največ zanimanja pa je bilo za dvojbo med znanimi slovenskimi skakalcem v višino, letosnjim veteranskim svetovnim prvakom, Brankom Vivodom in jahačem Matjažem Čikom s konjem Aronom. Oba sta preskočila 2 m, kar je tudi slovenski rekord v višinskem preskakovjanju ovir. (posnetek: Ljubo Korber)

S. V.

Ponikva

V okviru krajevnega praznika na Ponikvi bodo 27. julija ob 15. uri v Spodnji Ponikvi pripravili srečanje borcev Bračičeve brigade

Srečanje borcev Bračičeve brigade

de. S tem bodo obudili spomin na delovanje trinajste Bračičeve brigade na tamkajšnjem območju, vse nekdanje borce pa vabijo, da

Tabor

V spomin na peti avgust 1941, ko so ustanovili odporniško skupino Osvobodilne fronte, praznujejo v začetku avgusta svoj krajevni praznik v Taboru. Letos ga bodo počastili z odprtjem ceste

Za praznik nova cesta

Tabor-Miklavž, poleg tega pa bodo pripravili še slavnostno sejo in vrsto športnih tekmovanj. Med njimi naj omenimo nogometni turnir, meddržavno lovsko strelsko tekmovanje za pokal kraje-

vne skupnosti pri Lovski koči Tabor, poleg tega pa se bodo pomerili tudi gasilci, in sicer tretjega avgusta na gasilskem sektorškem tekmovanju.

To stran posvečamo kmetijstvu

Kmetijstvo ne more biti v nedogled molzna krava

Položaj kmetijstva, kot ga ocenjuje kmet Franc Potočnik

Za Franca Potočnika, kmeta v naši dolini, je znano, da nima dlane na jeziku, kadar je beseda o kmetijstvu. Tudi najin razgovor je bil tak: jednat in živ, kajti mož je na vsako vprašanje zabil žebel na glavo.

»Potočnik, kako ob današnji draginji živi kmet?«

»Kdor pametno gospodari in je priden, ne živi slabo. Sem za to, da tisti, ki več pridelava, več dobi. Kmetijstvo reševati skozi socialno je preživela stvar, ki ne pelje naprej. Tudi slovenski kmet lahko v danih pogojih na svoji zemlji pridelava več in boljše. To je dejstvo. Pri tem ne gre ločevati družbenega sektorja in kmeta kooperanta, ki je vključen v družbeno proizvodnjo.«

»Zakaj potemtakem v kmetijstvu, in to še posebej velja za živinorejo, tolkšne izgube? Je edini vzrok dispariteta v cenah reprodukcijskega materiala in kmetijskih pridelkov?«

»Nedopustne razlike v cenah na račun oziroma v škodo kmetijstva so poglaviti vzrok za sedanje težave, s katerimi se ubadamo. Med ceno umetnih gnojil, zaščitnih sredstev pa tudi kmetijske mehanizacije so vse večji odmiki, pač zaradi tega, ker kmetijski proizvodi sodijo v standard. Zaradi nesorazmerja, ki gre na škodo kmetijstva, usija proizvajalcev dohodek in nastajajo izgube.«

Naj navedem primer: še pred leti si dobil za prodani liter mleka dva kg mineralnih gnojil, danes pa samo še kilogram. Drugo, kar kmetijske proizvajalce drži za

vrat, so izredno visoke obresti, ki zadevajo vse bolj v živo in hromijo reproducijo moč kmetijstva. Tako ne gre več. Če smo se odločili, da držimo cene kmetijskih proizvodov na vajetih, medtem ko se vse drugo, kar kmetijstvo potrebuje, nenehno draži, je treba kmetijce stimulirati — bodisi z regresi ali drugimi oblikami pomoči. Če tega ne bomo storili, lahko sedanja situacija postane grobar našine živinoreje, česar pa si ne želimo. Tudi kmet ni dolžan trpeti izgube zgolj zato, da bo na trgu dovolj mleka in mesa.

Pri tem tudi ne gre pozabljati, da so se sredstva iz kmetijstva vsa povojna leta prevalevali v druge gospodarske panoge, danes pa se tega nihče ne spomni, tudi tisti, ki imajo velika lastna sredstva.

Seveda pa položaj: naše živinoreje klub izgubam že ni kritičen. V Sloveniji imamo dobro, produktivno čredo, stalež, ki zagotavlja tržno proizvodnjo mesa in mleka. Vendar položaj ni rožnat in če družba ne bo intervinirala, bo tudi kmet prisiljen zmanjševati stalež živine. Kaj bi to pomenilo, ni treba napovedovati.

Še vedno velja staro pravilo, ki ga je tudi v sedanjih razmerah treba upoštevati, da krava pri gobcu molže. Da bi korzo kupovali za živino, ne gre, ker je predraga. Zato kaže sprostiti vse obstoječe možnosti za večji pridelek koruze pa tudi travin v drugih krmil. Zato pa so tudi kmetu potrebnii ugodni krediti, ki jih bo

Franc Potočnik

sproti odplačeval. Sedanje visoke obresti kmetu kaj takega ne dovoljujejo.«

»Kaj menite, kako gospodarimo z zemljijo?«

»Nič novega ni, če zapišete, da smo v povojnih letih potratili z raznimi zazidavami veliko najboljše obdelovalno zemlje. To je nepopravljiva škoda. Tudi vikendovo se že vse preveč razpaso na zemlji, ki je namenjena kmetijski proizvodnji. Če pa so vikendi na slabši zemlji, denimo na hribovitem terenu, je to prav.«

Pomembno pa je tudi, da zemljo smotno obdelujemo, da jo izboljšujemo z melioracijami, jo zdržujemo v večji kompleks in uporabljamo sodobno mehanizacijo. V tem pogledu imamo na voljo vso mogočo staro in novejšo mehanizacijo, ki so jo kmetje ku-

povali kot so vedeli in znali, sedaj pa ni rezervnih delov za te stroje. Dogaja se, da kmetje na črno kupujejo devize, s katerimi v Avstriji in Italiji skušajo dobiti rezerve dele, da bi lahko obdelali svoje kmetije. S tem tratimo čas in denar, namesto da bi kmet dobil, kar potrebuje v področni zadruži. Takšna, neenotna mehanizacija tudi ni prilagojena terenu, zato je draga.

To so stvari, ki bo jih treba razreševati s pomočjo družbe, posebej še tam, kjer gre za organizirano družbeno proizvodnjo.

»Naše kmetijstvo kljub težavam, ki ga pestijo, del svojih proizvodov izvaja. Kaj bi rekli o naši izvozni naravnosti?«

»Ko sklepamo dogovore in prodajamo blago na tujem, nismo dovolj enotni. Nevzdržno je, da si skačemo v hrbet in da nemaločrat blago kupujemo zunaj teda, ko je najdražje, ne pa najcenejše. Ob tem pa se borimo za vsak devizni dinar. Tudi v izvozu in uvozu bi svetoval red.«

»Položaj hribovskih-kmetij?«

»Za razvoj hribovskega kmetijstva še nismo storili dovolj. Slovenija ima precej hribovitega sveta, kjer so zelo dobreri pogoji za živinorejo in še za kakšno dejavnost. Odločno več bi lahko imeli od ovčarstva. Resnica je, da nam hribovsko kmetijstvo lahko daje več za trg. V tej smeri mora biti še naprej naravnana kmetijska politika.«

Lojze Trstenjak

30 let Ribiške družine Šempeter

Družina že šteje 800 članov

Člani Ribiške družine so v okviru praznovanja občinskega praznika občine praznavali tudi 30-letnico uspešnega delovanja. Osebna prireditev je bila pri ribiškem domu Presarje, kjer je zbranim o delu družine v 35 letih govoril predsednik Venčeslav Bauer in dejal: »Pri formiranju družine — leta 1954 — je bilo 54 članov, danes pa družina šteje 800 članov, članic in mladincev. Od skromnega začetka pa do današnjih dni je družina nenehno rastla. Malo je ribiških družin v Sloveniji, ki bi bile tako močne po številu članstva in delavnosti. Vsekakor je za to masovnost vzrok dobra organiziranost in gospodarjenje z vodami, ki so v naši skrbi. Mi ribiči se zavedamo, da brez dela ni napredka. Zato vztrajamo v stalnem boju za čistočo naših voda že od začetka formiranja družine ter v vlaganju in vzreji ribjega zaroda in mladic. Vzreja rib v gojitvenih potokih nam omogoča stalno vlaganje v ribolovne vode za lov s tem, da nadomeščamo izlovljene rive. Iz gojitvenih potokov pridobivamo v glavnem zadostno količino salmonidnih rib. Naša družina razpolaga s 95 ha ribolovnih voda, 19 na gojitvenih voda in 6 na jezer. Poleg tega ima družina še ribiški dom, ki je tu pred vami, in nam služi za počitek, posvetovanja in rekreacijo. Dobili smo novo pisarno v Šempetru, za kar bi se danes zahvalil krajevni skup-

nosti in KK SZDL Šempeter. Naša družina redno sodeluje v izmenjavi mnenj, izkušenj z družinami v celjski regiji, z zavodom za ribištvo, s pobrateno družino Podčetrtek in z drugimi. Ko je govoril o delu za naprej, je dejal: »Delo in trud nas ribičev bo v bodoče posvečen predvsem usposodobitvi vodotokov in jezer za večjo vzrobo rib, da bi s tem prispevali k širitvi in povečanju assortimenta hrane, kar je osnova našega društva.«

Pri tem bomo posvetili vso skrb novim članom, da se bodo razvili v športnem ribištvu z osnovno nalogu, najprej pridelati, potem loviti . . .«

Na srečanju so podelili več priznanj. Red za ribiške zasluge I. stopnje so prejeli Rado Cilenšek, Venčeslav Bauer, Viljem Germadnik, Franc Šuler, Rafko Tratnik, Martin Zakonjšek; red za ribiške zasluge II. stopnje Franc Anderlič, Štefan Bednjanič, Jože Cotič, Tomo Dacci, Janko Fale, Karel Gorjup, Jože Gosak, Jože Hropot, Stane Kranjc, Ivan Kuder, Marjan Ledenik, Viljem Lončar, Slavko Mohorko, Slavko Pader, Ludvik Petek, Edvard Peteršel, Bruno Smrekar, Franc Tavčar, Alojz Urakanec, Drago Vrečar in Ivan Zupanc. Red ribiške zasluge III. stopnje je prejelo 24 članov, posebna priznanja 30 članov in znak za ribiške zasluge 38 članov družine.

TONE TAVČAR

V okviru praznovanja 30 letnice Ribiške družine Šempeter je bilo na jezeru Presarje meddržinsko tekmovanje v lovnu rive s plavcem. Tekmovanja se je udeležilo 16 ekip iz 14 ribiških družin Slovenije. Ekipni vrstni red: 1. Trbovlje — 7850 točk; 2. Ptuj — 6600; 3. Celje — 3515; 4. Maribor — 2730; 5. Šempeter — 2710 točk itd. Posamezno: 1. Dragi Prašnikar (Trbovlje) — 4325 točk; 2. Vlado Ogrizek (Ptuj) — 3375; 3. Alojz Pošek (Celje) — 2650; 4. Peter Tavčarevski (Trbovlje) — 2175; 5. Zvonko Petek (Ptuj) — 1875 točk itd. Na sliki: Med tekmovaljem na jezeru Presarje.

TONE TAVČAR

Kozerija

Bili so časi, ko je Franc Pšeničnik veljal za imovitega kmeta v naši dolini. Postaven, s širokim slamnikom, zogorel od sonca je bil bolj podoben farmerju kot pa našemu kmetu. Pšeničnik je bil umen kmet, napreden gospodar, ki je znal dobro obratiti denar pa tudi polja so mu dajala obilen pridelek.

Pozidal je nov hlev za tridešet goved, postavil moderno sušilnico za hmelj, preuredil stanovanjsko hišo, arondiral zemljo. Njegova hmeljšča so bila najlepša v dolini, hektarski donosi najvišji v vasi. »Pšeničnik ima glavo na pravem mestu pa tudi srečo ima, da mu vse tako uspeva,« so z zavistjo rekali sosedje, ko so vrednotili njegovo kmetijo.

Ko si je Pšeničnik naložil na

pleča sedmi križ, se je odločil, da bo kmetijo izročil sinu. »Kmetija je urejena in mehanizirana pa brez dolgov. Če ne bo držal rok v žepih, se ti bo dobro godilo,« je oče rekel sinu, ko mu je izročil ključe.

Franco Pšeničniku je sin kupil stanovanje v bloku nedaleč stran. »Leta so tu, dolgo sva garala in razširila kmetijo, sedaj lahko počivava,« sta rekla Pšeničnika. In ko je Pšeničnik naslednjega jutra vstal ob šesti uri, ga je žena opomnila: »Lahko bi še poležal, kaj rogovilis ob tejuri?«

Po nekaj dneh se je Pšeničnik stožilo po živini, traktorju, njivah. Kar samo ga je že zaneslo domov. Pogledal je v hlev in

Lesena žlica

opazil, da živila stoji v gnojnici in da hlev ni počiščen. Sin se je izgovarjal, da je moral navsegda sošetu opraviti neko vožnjo in tako ni imel časa za živilo. Oče se je namrdnil, pograbil vite in očistil hlev, tako kot je delal vsa leta.

Vendar je hlev tudi naslednje dni ostjal neurejen. Oče je ugotavjal, da tudi polja niso več tako skrbno obdelana kot poprej. »Sin, grunt zanemarjaš, tako ne bo šlo!« je odsekal stari Pšeničnik. Sporekla sta se in sin je očetu zabrusil, da je sedaj on gospodar in da lahko gre, če mu ni prav. Očeta je hudo prizadel vso besedo. Dejal je, da ne bo več prestolil domačega praga. Grenkoba je ostala v srcu, kidat živili pa je še prihajal.

Čeprav je bil najraje sam v hlevu, je tako naneslo, da so se prepričali ponavljali. Prišlo je tako daleč, da oče ni več jedel pri skupni mizi, marveč je použil obrok kar v veži. »Oče, jutri ostanite kar v bloku, kaj bi se pri vaših letih tratili z delom,« mu je nekega večera dejal sin. Nič ni rekel, le pokimal je z bolečino v srcu.

Ko je odhajal ves zlomljen in potrl proti stanovanju, je prešlijeval, kako se je živiljenje poigralo z njim. Bil je trideset let eden najboljših v dolini, grunt je oplemenil z delom, vsak dinar je vlagal v gospodarstvo, sedaj ko je sinu izročil ključ, pa mu ponujajo leseno žlico kot hlapcu Jerneju.

Vrtavka

Aktualno

Vse slabši pogoji za prievoz mesa in mleka

Vse večje razlike med cennimi reprematrialov in živinorejskimi proizvodnji, to je med mesom in mlekom, živinorejem že dolgo ne zagotavljajo več rentabilnosti. Izgube so velike in še večje bodo, če kar najtrejetre ne bomo uredili cenovnih razmerij v korist kmetijske proizvodnje.

Ne smemo pozabiti, da gre za živila, ki so za potrošnike živiljenskega pomena, zato ne smemo dovoliti, da bi se pogoji za prievoz mleka in mesa še nadalje slabšali. Problem ni zgolj v sedanjih disparitetih cen, marveč tudi v tem, ker kmetijsko proizvodnjo hudo bremeni v pritisku tudi visoke obresti. V družbenem sektorju obresti predstavljajo že 35 odstotkov lastne cene, v dohodku pri namolčenem litru mleka pa celo nad 60 odstotkov. Ni bilo prav, da smo vsa leta nazaj kapital prelivali iz kmetijstva v druge panoge, ki pa že razpolagajo z večjim deležem lastnih sredstev. Družbeni sektor kmetijstva ima danes le 5 do 10 odstotkov lastnih sredstev, vse drugo pa je najeti kapital, ki ga mora plačevati oz. odplačevati z visokimi obresti.

Kmetje kooperanti so za zdaj še nekoliko na boljšem, ker si pač ne obračunavajo tekoče osebnih dohodkov in obveznosti. Ko pa bodo usahnili te skromne rezerve in to bo

kmalu, se bodo znašli v enakem položaju.

V situaciji, ko je družba skoraj v celoti sprostila cene reprematriala, medtem pa cene kmetijskih pridelkov uravnava z vidika družbenega standarda, je težko pričakovati, da se bo do sedanj ekonomski situaciji razmere zadovoljivo razreševale. Kmetijski se ne borijo za visoko ceno svojih proizvodov, marveč le za enakopravno položaj v naši družbi. Če se položaj v doglednem času ne bo izboljšal, bodo reje primorani zmanjševati čredo živine ali pa hlevce celo izpraznit in to bi povzročilo velike motnje v preseki mesa in mleka.

Tega si seveda ne želimo, zato tudi sprejeti programi ukrepov, s katerimi bi omilili stanje, in sicer z nadpovprečno produktivnostjo, smotreno porabu krmil in drugimi ukrepi. Samo v SOZD Hmezdaj naj bi tako pričakovani 150 do 200 milijonov dinarjev.

O položaju v slovenski živinoreji je 17. aprila letos razpravljala tudi Skupščina SR Slovenije in se zavezala za družbene ukrepe, da bi stanje izboljšali. Žal pa ob tem zvenu spodbudnih besed za zdaj ni sredstev, s katerimi bi intervenirali. To pa pomeni odlaganje problemov na jutri.

Lojze Trstenjak

Braslovče

Dan hmeljarjev

10. in 11. avgusta bo v Braslovčah tradicionalna turistična prireditev dan hmeljarjev. O tem, kako se nanj pripravljajo in kaj bodo lahko obiskovalci videli, nam je predsednik Turističnega društva Andrej Korošec povedal: »Ker je prireditev večjega obsegata, smo se nanj začeli pripravljati že v aprili. Delo smo si razdelili po odborih in do sedaj vse priprave tečajo po načrtu. Med nam je precej takih, ki pri teh pripravah sodelujejo že od vsega začetka, tako da imajo veliko izkušenj. Seveda je najteže pripraviti program, ki naj bi bil pester, zabaven in izviren. To pa je iz leta v leto težko doseči. Držali se bomo osnovnega programa, to pomeni, da bo tudi letos razstava kmetijskih strojev SIP-a in demonstracija le-teh, bodo športna tekmovanja, prvi dan zvezčer pa bo v Žalcu srečanje hmeljarjev Slovenije, ki bodo prejeli priznanje za najboljše pridelke hmelja v letu 1984. V prseličnem prostoru v Braslovčah pa bo istočasno veselica. Drugi dan praznovanja bomo začeli s povorko, ki bo sestavljena iz

Pionirski kotiček

Najbolj urejeno okolje imajo braslovški in polzelski šolarji

Delavci Celjske turistične zveze so tudi letos ocenjevali urejenost in vzdrževanje okolja ter šolskih stavb, cvetlice, čistoči in redno košenje trave pri posameznih šolah. Ko so obiskovali šole v žalski občini, so menili, da imajo najbolj oziroma da imajo vzorno urejeno okolje učenci Braslovč in Polzle. Ocene »lepoto urejene šole« tokrat niso podelili nikomur, za urejene pa so proglašili šole iz Prebolda, Šempetra, Vranskega in iz Petrovč. Najslabše sta se letos uvrstili obe žalski šoli: Peter Šprajc-Jur in Ljuba Mikuš, ter grška osnovna šola. Le-te so doble oceno: skromno urejene.

Dedki so nam povedali

Ko smo mi še majhni bili,
tako veliki kot ste vi,
smo po gmajnah koze pasli.

V šoli so nam učitelji
znanje v glavo vtepalji,
nas po prstih švkali,
mi pa smo le smrkal.

A ko vojna je bila,
smo za kurirje šli,
pošto prenašali in
partizanom pomagali.

Vi zdaj svobodno živite
in se v šolah slovensko učite.
Mi dedki pa ta čas
na klopcu posedamo
in v preteklost gledamo.

Nataša Šip,
4. b razred,
OŠ Peter Šprajc-Jur
Žalec

Kotiček za ugankarje

Očala v njem tičijo,
da se ne izgubijo.

Na eni nogi stoji
in note drži.

(etiui)

Riše, piše in čeka
črnilo za gorivo ima.

(najljuno pero)

Vedno spremila te,
iz plastike je,
ponoči sveti se
in pazi,
da te avto ne podre.

(kresnica)

Kdo pozna tega moža,
ki, kamor gre,
hiško s seboj ima.

(polz)

Jé korenje in zelenje,
ostre ima zobe,
z njimi dobro grize,
kratki repek ima,
na glavi dolge uhlje.

(zajček)

Na krožniku sedi
in pita ljudi.

(zilica)

V kuhinji stoji,
na njej so razne jedi.

(miza)

Nad tablo zabili so ga,
da obvezčal nas bo
za razne sestanke in
nam dajal bo uganke.

(šolski radio)

Vsak dan s teboj v šolo
hodi, pa le ne shodi.

(toreba)

Vanjo vodo naliješ,
pa se umiješ.

(kopalina kad)

Barbara Podbrežnik,
3. a razred, OŠ Žalec

Le komu so na poti prometni znaki

Kaj so ugotovili žalski šolarji v analizi prometne signalizacije

Če bi se v zadnjih mesecih odpravili na potep po žalskih ulicah, bi našli preko petdeset različnih primerov poškodovanih ali pa nepravilno postavljenih prometnih znakov. Le-ti predstavljajo ne le precejšnjo materialno škodo, temveč vplivajo tudi na zmanjšano prometno varnost. Za vse to pa so v glavnem krivi neodgovorni in objestni posamezniki.

Takšne so na kratko ugotovitve skupine žalskih šolarjev, ki je na nedavnem dnevu raziskovalcev za svojo nalogu Analiza prometne signalizacije v Žalcu prejela tudi eno izmed naših.

Prometne signalizacije po žalskih ulicah so se pod vodstvom mentorja Ivana Podpečana lotili žalski šolarji: Suzan Karlaš, Vikiča Korošec, Boris Šmigovc, Mišo Droljenik, Saša Plaskan, Boštjan Vidmajer in Roman Hrženjak.

Prometne znake so ti učenci pregledovali in popisovali aprila letos. Vse nepravilnosti so razdelili v osem skupin: v eno so strpali poškodovane, v drugo zapbrane, prelepljene in prebarvane znake, v tretjo postrani nagnjene znake,

potem v naslednjo obrnjene v nepravilni smer, pa tiste na nepravilni višini, v ostalih skupinah pa so obravnavali še stare, zarjavale in nečitljive znake ter nelogično postavljene signale.

Na svojem pohodu po žalskih ulicah so šolarji našli 56 različnih primerov poškodov in nepravilnosti, ki so nastale zaradi malomarnosti ali pa objestnosti posameznikov.

Šolarji so dejanske razmere ugotovili, kako pa jih spremeniti? O tem sta predstavnik krajevne skupnosti Žalec Alojz Hrušov in strokovni sodelavec samoupravne interesne skupnosti za ko-

muno in ceste Tone Završnik povedala naslednje:

Alojz Hrušov: »Zelo spodbudno je, da so se učenci lotili tega dela. Njihove ugotovitve bomo obravnavali tudi na komisiji za vzgojo in varnost v cestnem prometu. Na krajevni skupnosti pa smo si že junija ogledali prometno signalizacijo po žalskih ulicah. Z delavci Komunale se zdaj dogovarjam, da bi le-ti v celoti preveli skrb za vse žalske ulice in da bi vsak mesec odpravljali takšne nepravilnosti. Že sami namreč ugotavljamo, da je poškodovanih znakov zelo veliko. Ugotavljamo pa tudi to, da niso le

otroci tisti, ki poškodujejo znake, temveč jim pogosto dajejo zgled tudi starejši.«

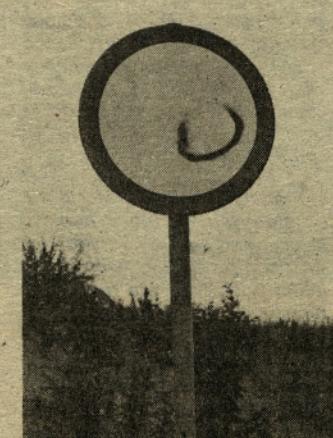
Na malomaren odnos ljudi je opozarjal tudi Tone Završnik. Povedal je, da zlasti v zadnjem času ugotavljajo vse več poškodb; ne le v Žalcu, temveč tudi drugod. »Poleg neodgovornosti krajanov,« je menil Završnik, »je bilo za takšne razmere v zadnjem času krivo tudi to, da je bilo cel kup tistih, ki so skrbeli za prometno signalizacijo. Krajevna skupnost je bila namreč zadolžena za mestne ulice, svoje obveznosti pa so pogodbeno prenesli na Komunalno, za lokalne ceste v okviru

mesta smo skrbeli na samoupravni interesni skupnosti za komunalno in ceste oziroma lani delavci Cestnega podjetja iz Celja, za prometno signalizacijo ob železniških progah pa skrbijo delavci Železniškega gospodarstva. Letos naj bi mestne ulice ter lokalne ceste v okviru mesta s pogodbo spravili pod eno streho, in sicer pod streho Komunale, ki naj bi odpravila oziroma jih že odpravila vse ugotovljene nepravilnosti in poškodovane znake, ki so jih odkrili žalski šolarji.«

Irena Jelen-Baša
Posnetki: Ljubo Korber

V križišču Kardeljeve in ulice Herja Staneta stoji nelogičen znak: prepoveduje zavijanje na levo, čeprav je prav tam kolesarska steza.

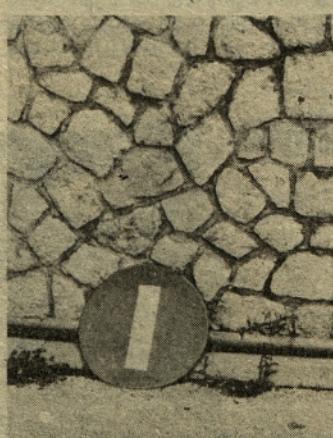
Celo sledi barve in raznih sprayev je moč najti na prometnih znakih. Tale primer je iz Velenjske ceste.

Še en primer objestnosti, ki smo ji priča na žalskih ulicah.

Ob železniški progi so zelo pogosti takšni znaki: ne le da so starin zarjaveli, od leta 81 tudi niso več veljavni, ker so jih zamenjali osmerokotni znaki.

Le komu je bil napotil tale znak na žalski tržnici?

Primer objestnosti ob Cesti na Vrboje

Rubrika mladih

Plesna skupina Linea

V okviru OO ZSMS Žalec deluje v Mladinskem klubu v Žalcu že skoraj tri leta plesna skupina Linea. Skupina se je formirala dalj časa, menjavala svoje člane in članice, da bi našla svoj prav izraz v sedanji zasedbi. Sestavlja jo pet dekle iz Žalc. To so: Špela Buddek, Tanja Pečnik, Jurka Gorišek, Metka Hlupič in Simona Žikić. Sedanja zasedba je skupaj šele dva meseca,

toda kaže, da so se dekleta dobro ujela, saj je za njimi že nekaj uspeli nastopov. Vadijo dvakrat tedensko v prostorih Mladinskega kluba v Žalcu, vendar jim, kot pravijo, to ni dovolj. Težko uskladijo svoj prosti čas, saj dejki dekleti hodita v službo, ostale pa so v šoli. Tudi prostor za vadbo, ki jim ga je odstopila OO ZSMS Žalec, ni najprimernejši. Zato upajajo, da se bo z

dôgraditvo kulturnega doma rešil tudi problem. O dejavnosti skupine nam je povedala Tanja Pečnik, ena od ustanoviteljic te plesne skupine, tote:

T. P.: Plesna skupina Linea je nastala v glavnem iz naše prejšnje skupine Rimske ceste, ki jo je zapustilo nekaj plesalcev. Nismo mogli uskladiti vaj, ker zaradi različnih krajev šolanja nismo mogli imeti vaj med tednom. Ostali pa nismo mogli zdržati »brez plesa, zato smo ustanovili novo skupino. Spet delujemo brez mentorja. To nam vsekakor precej otežuje delo, saj smo odvisne same od sebe. Če bi imeli starejšega mentorja, ki bi se nam ukvarjal s to dejavnostjo, bi nam bila pot iz anonimnosti precej lažja in tudi hitrejša.«

S. Obč. »In kakšni so vaši načrti?«

T. P.: »Predvsem se želimo predstaviti čim širšemu krogu ljudi, torej na lokalnih, občinskih in tudi širših prireditvah. Želite pa bi tudi preveriti, oziroma vsaj katera izmed nas, kakšno mlajšo plesno skupino. V osnovni šoli v Žalcu se že kaže zanimanje za to vrst plesa. Sicer pa je nam najvažnejše, da plešemo.«

S. Obč. »Kaj vam pomeni ples?«

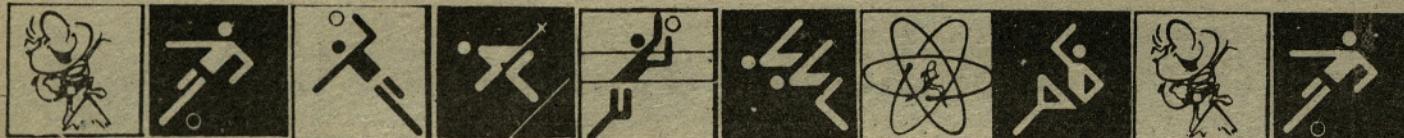
T. P.: »Meni ples pomeni prostov, iskanje same sebe v ustvarjalnosti, predajanju svojih čustev in doživetij samo z gibjo in krenjami. Če nam uspe v ljudeh izvajati isti občutek, kot smo ga imeli oziroma ga imamo, potem bo naš ples imel začlen učinek.«

S. Obč. »Ker svoje plesne koreografate same, je potrebno za to precej znanja?«

T. P.: »Vse smo imeli nekaj predznanja, s Špelo pa so obiskovali Plesno poletno šolo v Ljubljani, na kateri predobivava znanje, ki ga še vedno zelo potrebujeva. Ob tej priliki pa bi se radi zahvalili Kulturni skupnosti v Žalcu, ki name je ta pouk finančno omogočila, kakor tudi nakup prepotrebne opreme.«

Kot vidite, imajo dekleta veliko veselje do plesa, pridno vadijo in upajmo, da jih bomo še večkrat videli plesati. S. v.

foto: L. Korber

Priznanja športnikom

Na krajsi slovesnosti so v Žalcu ob 40-letnici osvoboditve podelili priznanja športnikom, športnim delavcem, društvom in organizacijam.

Zlate plakete TKS Žalec so prejeli Albin Piki, Rado Rotar, Ljudvik Lampret, Janko Melanšek, Mitja Urišek, Milka Lasnik, Drago Marčovič, TVD Partizan Vinska gora, komisija za šport in rekreacijo KS Prebold, Planinsko društvo Zabukovica in TVD Partizan Braslovče; srebrne: Iztok Hanžič, Franc Špergel, Anton Plohl, Ivan Vodušek, Branko Hriberšek, Mišo Marovt, Marjan Antloha, Miran Blagotinšek, Vinko Banovšek, Simon Ograjenšek, Avgust Tavčar, Bogomir Polavder, Karel Slemenšek, Oto Eberlinc, Vinko Vodlak, Vili Vybihal, Društvo invalidov Žalec, Planinsko društvo Polzela, ŠSD OŠ Prebold, Jamarski klub Črni galeb Prebold; bronaste: To-

maz Cvikel, Gregor Cukl, Uroš Vidmajer, Iztok Božiček, Silvo Marič, Tomaž Marovt, Matjaž Kralj, Vlado Klinc, Bogdan Košenina, Vojko Zagari, Franc Kekec, Angela Vičar, Cvetko Udovč, Ivica Čretnik, Maks Nidorfer, Košarkarska sekcija TVD Partizana Polzela in Strelška družina Loboje.

Zlate Bloudkove značke so prejeli: Jože Oblak, Janez Štorman; srebrne: Darko Naraglav, Jože Sredenšek, Bogdan Kučer, Jože Grobelnik; bronaste: Partizan Šempeter, Partizan Grize.

Razglasili so tudi najboljša ŠŠD v občini. Največ točk je zbral ŠŠD osnovna šola Prebold, sledijo Žalec, Vranci, Griže, Polzela itd. Po vzgojnoverskih ustanovah pa so podelili 550 športnih značk I.

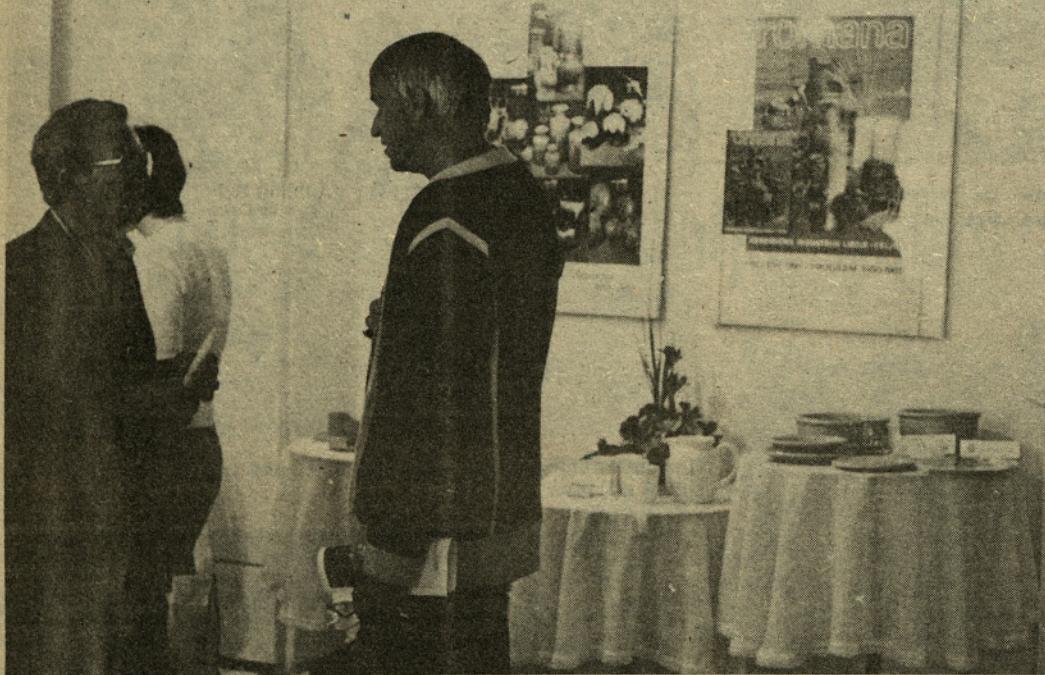
Tekst in foto: T. TAVČAR

Predsednik komisije za priznanja in nagrade pri TKS Žalec Dani Terčelj podeljuje srebrno plaketo Mišu Marovtu s Pozele za večletno uspešno vodenje TVD Partizana.

Kultura

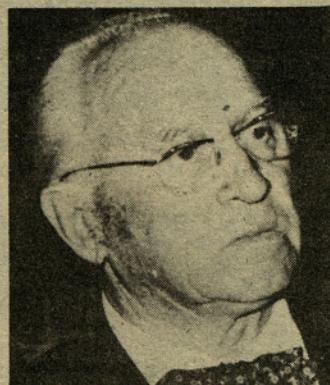
Razstava keramike v Savinovem salonu

Ceprav delavci Keramične industrije načrtujejo osrednje prireditve ob svojem častitljivem jubileju šele septembra, je bil letoski občinski praznik že v znamenju te visoke obletnice. Med drugim so delavci Keramične industrije iz Liboj pripravili v Savinovem salonu v Žalcu razstavo svojih izdelkov, ki jih ponujajo domačemu in tujemu kupcu v zadnjih nekaj letih. Številnim udeležencem otvoritev v Savinovem salonu je razvoj keramike v Libojah in v Savinjski dolini predstavila svetovalka Pokrajskega muzeja iz Celja Milena Moškonova. Izredno okusno pripravljeno razstavo je otvoril direktor Keramične tovarne Franjo Tilinger, v kulturno-umetniškem programu pa sta nastopila pianistka Brina Zupančič-Rogelj in violinist Marko Zupan.

60 let zborovodja

V Letušu so pred nedavnim praznovali 50 letnico Prosvetnega društva Lado Marovt. O tem smo že pisali in tudi omenili, da je dajal tak takt kulturnemu utripu v tem kraju vsa ta leta Ivan Marovt. Zato nekaj več tokrat o njem. Ivan Marovt je Letušan in že od najnežnejšega otroštva predan glasbi in petju. S šestnajstimi leti je začel peti v zboru in že takrat je napravil prve kokane kot dirigent. Svoje znanje je poobil v orglarški glasbeni šoli v Celju in pozneje v dveletni glasbeni šoli Glasbene matice v Celju. Po odsluženju vojaškega roka se je zaposlil kot organist in občinski tajnik pri Katarini blizu Tržišča in ostal tam do leta 1941. Po tem se je vrnil domov in neutrudno delal kot organist in predvsem kot pevovodja. Med tem, ko je hodil v glasbeno šolo leta 1935 v Letušu ustavil pevski zbor, ki ga vodi še sedaj. O tem času sam pripoveduje takole: »Z ustanovitvijo mešanega pevskega zboru leta 1933 je nastalo tudi pevsko društvo Letuš, dve leti pozneje pa

smo ustanovili še moški pevski zbor. Oba zabora sta štela 35 članov. Leta 1956 se je naše društvo preimenovalo v Prosvetno društvo Lado Marovt. Moj brat Lado je bil vnet pevec, zbiratelj pevske literature, pisal je tudi note za zbor, žal pa, svobode ni dočakal. Padel je leta 1944 v Goriških brdih kot okrožni sekretar Briskega okrožja.

in član SNOSA. Zato so se člani društva odločili za njegovo ime. Ivan Marovt ne govori mnogo o sebi. Vse navezuje na zbor, na petje in Letuš, Braslovčah in širokem po Sloveniji. Vendramo povedati, da Ivan Marovt ni le pevovodja, tudi komponira, riše in rezbari.

Sam pa pravi takole: »Ceprav sem že kar v letih in imam za seboj 60 let dela s pevskimi zbori, igranja na klavir in orgle, pisanja, risanja in rebarjanja ter kmetovanja želim tak delovni tempa ohraniti še naprej. Nešteto večerov sem v teh letih preživel s pevci, nešteto nastopov je za mano, mnogo truda je vloženega. Vendar mi ni žal. Petje in glasba sta del mene samega, brez tegega si življenja ne morem prestavljati. Zato sem prepričan, da bom na tem področju delal do konca svojih dni.«

Ob petdeset letnicni Prosvetnega društva Lado Marovt so Letušani svojemu neutrudnemu pevovodju podarili zlato lilo, ki jo je postavil ob stran številnim visokim odljicem, kot so Galušova zlata značka, Savinjsko priznanje, dve zlate plaketi, ŽKO Žalec, zlati grb trga Braslovče.

TONE TAVČAR

Obrtniki prvi na republiškem prvenstvu

Konec junija so bile v Ljubljani športne igre obrtnikov in pri njih zapošlenih delavcev. Iz žalske občine se je tega republiškega tekmovanja udeležilo šestindvetdeset tekmovalcev. Moški so se pomerili v devetih, ženske pa v sedmih disciplinah. Med vsemi tekmovalci so Žalčani dosegli najboljše rezultate: trikrat so osvojili prva mesta in sicer ženske v atle-

tiki in strelnjanju s zračno puško, moški pa v šahu, dvakrat so si prizorili drugo in trikrat tretje mesto. Prvo mesto je našim tekmovalcem pripadlo tudi v skupni uvrstitvi, že drugič zaporedoma pa so osvojili prehodni pokal. Zanimivo je še to, da so se kar v petnajstih disciplinah uvrstili med prvimi v petim mestom:

I. Jelen-Baša

Prvi kolesarski maraton

Kolesarska sekcija TVD Partizan Žalec organizira in hkrati vabi vse ljubitelje kolesarjenja na prvo Savinjski maraton, ki bo v nedeljo, 11. avgusta. Start bo med osmo in deveto uro izpred Name v Žalcu, pot pa jih bo vodila do V. Pirešice, Titovega Velenja, Mozirja, Letuša, Polzela in

Žalca. Maratona se lahko udeležijo vsi kolesarji, ki so dopolnili 15 let, mlajši pa v spremstvu polnoletne odgovorne osebe. Staršina je 300 dinarjev, vsi udeleženci pa bodo prejeli spominsko medaljo. Najstarejša udeleženka in udeleženec pa bodo prejeli pokal.

Šport na kratko

Na plastični skakalnici v Ljubljani je bilo veliko tekmovanje kjer so velik uspeh dosegli tudi skakalci Braslovče-Andraž. Pri pionirjih do 13 let je zmagal Ažman, pri članih pa M. Debelak, ki je član ljubljanske Ilirije. Skupaj je nastopilo kar 210 skakalcev.

Zbral: T. TAVČAR

DELAWSKA UNIVERZA ŽALEC

ponovno razpisuje v šolskem letu 1985/86 naslednja dela in naloge

— Učitelja matematike in fizike

za določen čas s polnim delovnim časom za I. polletje v šolskem letu 1985/86

Pogoji: visoka strokovna izobrazba ustrezne smeri

Pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev naj kandidati pošljajo v roku 15 dni po objavi na naslov Delavska univerza Žalec.

O izbiri bodo kandidati obveščeni v roku 30 dni po potku roka za prijavo.

Komentar

Luknjasti načrti

Kulturna skupnost Slovenije je te dni bila v razpravo samoupravnih sporazum o temeljnih plana za obdobje 86 do 90. V poglavju Varstvo naravne in kulturne dediščine so predvideli nekatere obnove in konzervacije spomenikov, ki so na območju žalske občine. Med gradovi omenjajo Novo Celje, kjer bi Kulturna skupnost Slovenije sodelovala s polovico sredstev. Tu se lahko vprašamo: kaj pa ostali gradovi?

Pri mestni in trški arhitekturi načrtujejo obnovo Flajsove hiše v Žalcu, pri čemer bodo prav tako sodelovali s polovico denarja.

Med javnimi spomeniki, znamenji in vodnjaki omenjajo spomenika v Levu in Drešinji vasi. V razpravo je torej dan konkreten načrt, ob njem pa se lahko vprašamo:

bomo v občini lahko zbirali preostali denar, da bomo lahko uresničili vse tisto, kar je med drugim zapisano tudi v dogovoru o temeljnih državnih plana občine Žalec za obdobje 86–90? Petinpetdeseti člen tega dogovora namreč pravi: Na področju kulture bomo zagotavljali materialno novo za ohranjanje naravne in kulturne dediščine.

Ob vseh teh načrtih Kulturne skupnosti se lahko tudi vprašamo: kaj je z antičnim parkom v Šempetu, kaj je z rimskim vojaškim taboščem v Ločici? In še lahko načrtimo.

V Porocevalcu kulturne skupnosti Slovenije je objavljena tudi analiza ustanovnih listin muzejev in zbirk v Sloveniji. V tem seznamu najdemo Šmiglove zidanico, spominski sobo Slavka Štrunda v Preboldu, pri spominskihi Rista Savina v Žalcu pa je napisano, da niso dobili podatkov, kdo upravlja s spominsko hišo! V seznamu ne najdemo niti hmeljarskega muzeja in zbirki, ki so po šolah. So torej le-te v ilegalu?

V seznamu zbirk so tudi nekatere privatne zbirke. Kaj je z Jordonovo zbirko starin v Gotovljah?

Je sploh dostopna javnosti? In zakaj ni zbirka del turistične ponudbe občine Žalec?

Franci Ježovnik

INDUSTRIJA GRADBENEGA MATERIALA GRADNJA ŽALEC

objavlja

1. prosta dela in naloge PLESKARJA

Pogoji: KV pleskar in eno leto delovnih izkušenj ter trimesечно poskusno delo. Rok prijave je osem dni po objavi.

2. RAZPIS ŠTIPENDIJ ZA ŠOLSKO LETO 1985/86:

— diplomirani gradbeni inženir	ena štipendija
— diplomirani ekonomist	ena štipendija
— metalurški inženir	ena štipendija
— zidar	dve štipendiji
— ključavničar	ena štipendija
— izdelovalec gradbenih elementov	štiri štipendije
— obdelovalec kovin	dve štipendiji

Prijave je treba vložiti do 15. avgusta 1985.

VIO TOZD Peter Šprajc-Jur Žalec

Komisija za delovna razmerja

RAZPISUJE

prosta dela in naloge:

1. predmetni učitelj tehnične vzgoje

— pogoj PA ustrezne smeri

2. učitelj razrednega pouka v oddelku PB na osnovni šoli Žalec

— pogoj PA ustrezne smeri

Delovna razmerja se sklepajo za nedoločen čas s polnim delovnim časom. Nastop dela 1. 9. 1985. Kandidati naj vložijo na naslov: Osnovna šola Peter Šprajc-Jur, Žalec, Šilhova 1 v roku 10 dni od dneva objave razpisa.

OBČINSKA MATIČNA KNUJNICA ŽALEC

obvešča

SVOJE BRALCE, DA BO ZAPRTA VSE DO PRESELITVE V NOVE PROSTORE (PREVIDOMA DO SEPTEMBRA). VSE BRALCE, KI ŠE IMAJO IZPOSOJENE KNJIGE, PROSJO, DA JIH ČIMPREJ VRNEJO KNUJNICKARI.

sko šolo, ona pa je v kuhinji zaposli se bolj mično poklicno kuharico. Denar je sveta vladar!

Vmes sem opravil nekaj političnih tečajev, v ZK sem bil sprejet že takoj po administrativnem tečaju, in tako končno pripradal do višje izobrazbe. Lep čas sem opravil zelo pomembne funkcije. Bil sem uspešen govornik. Imam namreč globok, prodoren bas, postavo Tarzana, na glavi gosta plavljava griva, oblačila prilagojena situaciji. So bili časi, ko so me povzdrževali v nebo, drugi so me stiskali pod zemljo. Resnici na ljubo: bil sem in sem še danes čistokrvna baraba. Priznam, samo drugi, odgovorni si ne pridejo gor! In prav ti so mi predlagali, naj pričenjam na lastno pest. K srcu sem vzel nasvet, odpoved po hitrem postopku. (Slovo je bilo ganljivo in dobil sem izredno dragoceno darilo, danes ocenjeno na staro milijardo.. Ne verjamete? Vprašajte, če ste me prepoznali!). Poročil sem se s privatisirati. Spračeval in obdaroval sem bivše sefje, prijatelje, znanke. Po zavaroval, poklic pa SVOBODNI UMETNIK!

In tako se je začelo moje »svojno umetniško« življenje. Član SZDL, ZK, v kraju sodelovanje v vseh organizacijah in društih. Svojni umetnik! Devize sem, devize tja, da o dinarjih sploh ne govorim. Roka pravice se mojih ramenih danes ni dotaknila. Tudi v novi osebni izkaznici je zapisano: svoboden umetnik.

Že leta sedaj ribarim, lovim, kupujem, nabavljam, potujem po matični občini in tujih deželah s kombijem, ki ima vgrajene hladilne naprave za jedajo v piščaku, prevažam osem do deset ljudi na izlete, proslavite na prostem, predvsem pa na božje poti. Često se mi posreči »prešvercati« iz tujine, dragocene rezervne dele. Kupujem, prodajam devize in še kaj. Vsega ne bi načratal. Moj »bifetek« je takoreč prava hraničnica in posojilnica. Gosti hranjujejo, sa pa tudi taki, ki nimajo fika. Jaz posodim. Samo za pet odstotkov več kot Jugobanka. Morda bo kdaj protestiral, jaz pa pravim: »Postani še ti svobodni umetnik! Pa vso srečo!«

Drago Kumer

Da ne pozabimo

Začetki terorja na Štajerskem

V teh dneh, ko se spominjamo oboroženega odpora proti okupatorju, se spomnimo še terorja, ki ga je okupator začel že prve dni po okupaciji. Ena od oblik genocida nad slovenskim narodom so bile množične aretacije in deportacije. Bile so eden temeljni ukrepov za uničenje Slovencev. Njihova deportacija je napovedala šef civilne uprave na Spodnjo Štajersko Uiberreither že ob prevzemu oblasti štirinajstega aprila 1941. Dejal je, da mora biti na Štajerskem samo Nemec in tisti Štajerc, ki je zvest Nemcu. Že čez dva dne je ta šef civilne uprave dolobil, da morajo z delom prenehati vse slovenska društva, organizacije in zvezne.

Šef akcijskega štaba za ustanovitev Štajerske domovinske zveze in poznejši zvezni vodja Franz Steindl je aprila 41. uka-
dal, da morajo po Spodnji Štajerski čimprej »počistiti« sloven-
sko literaturo. V nekaj letih pa so nacisti nameravali izgnati od 220.000 do 260.000 Slovencev, dejansko so jih izgnali okrog 80.000.

Nemci so določili, da je iz Štajerske dežele potrebno izseliti vse, ki so tjakaj prišli po letu 1914. Izjemna bili bili sami »rasno posebno dragoceni elementi«. Za uresničitev teh ciljev so v Ma-
riboru ustanovili poseben preseljevalni štab, ki ga je vodil kom-
mandant varnostne policije SS Otto Lurker, za naseljevanje Nemcev in upravljanje imetja domačinov pa je bil ustanovljen Urad poobraščenca državnega komisarja za utrjevanje nem-
ščine.

Nemci so hoteli ponemčiti slovensko Štajersko v štirih ali petih letih. Deportacijo so izvedli v treh valih; prvi val se je začel sedmega junija, drugi enajstega julija in tretji triindvajsetega oktobra 41. V prvem valu so izgnali slovenske izobraževanje, drugi val je zanjel primorske Slovence, ki so se na Štajerskem naselili po letu 18, v tretjem valu pa so bili na vrsti prebivalci brežiškega trikotnika.

Same aretacije so se začele že devetega aprila 41 in so trajale nepretrgoma. Aretirane Slovence so zbirali najprej v za-
silnih zapori, nato pa so jih prepeljali v prehodna in sprej-
na taborišča. Aretirani so morali vse premoženje pustiti doma,
s seboj so smeli vzeti le okrog 50 kg prtljage in 25 RM. Stanovanja aretirancev so policiji kazali »folksdočjarji«, prebivalci Štajerska, ki so se že prej opredelili za Hitlerja. Prve aretirane Slovence so zapri v Stari pisker 22. aprila 41, ko so privedli aretirance iz Šmartnega ob Paki in iz Vojnika, potem pa iz Žalca, Titovega Velenja, Zgornje Savinjske doline in Celja.

Tisti, ki niso bili aretirani, pa so bili izpostavljeni zelo mo-
čni propagandi za vstop v Štajersko domovinsko zvezo; to je bila organizacija, s katero so nacistični okupatorji nameravali ponemčiti tisti del slovenskega prebivalstva, ki bi po deportaci-
ji ostal na Štajerskem. Vse prijavljene v Štajersko domovinsko zvezo so nacisti rasno pregledali in politično ocenili.

Franci Ježovnik

Vir: Jože Vurcer: Vstaja na
celjskem območju 1941

20.000 obiskovalcev žalske noči

Lepo vreme, rekorden obisk in zadovoljstvo obiskovalcev so največja nagrada prizadevnim delavcem turističnega društva Žalec in delavcem gospodarskih organizacij in društev za njihov trud pri organizaciji te največje turistične prireditve v žalski občini, ki je vsako leto bogatejša in uspešnejša. In čeprav marsikateri obiskovalci ni dobil sedeža in je moral čakati v vrsti za čevapčice in raznijiče, se ni hudoval nad pridnimi delavci, ki so skrbeli za strežbo, ampak nad gostinskim organizacijam, ki jim je tudi tokrat prehitro marsičesa zmanjkalo. To sami tudi priznavajo in obljubljajo, da se to ne bo več zgodilo.

Godba iz Geisenfelda je navdušila

Program žalske noči so pričeli mladi godbeniki iz Geisenfelda, ki so skupaj z žalskimi in mažoretkami pripravili promenadni koncert in se potem predstavili še zvečer v kulturnem programu. Geisenfeld je zibelka in središče hmeljarstva na Bavarskem in zato ni naključje, da je prišlo do sode-

lovanja med Žalcem in Geisenfeldom tudi na kulturnem področju, saj je na gospodarskem že dalj časa. Ob vrnitvi so bili navdušeni nad vsem, kar so videli in doživeli, žalske godbenike pa so naslednje leto povabili v Geisenfeld.

200 kolesarjev na II. kriteriju

Kolesarska sekcija pri TVD Partizanu Žalec je pripravila II. kriterij po mestu Žalec, ki se ga je udeležilo 200 kolesarjev iz raznih krajev Slovenije, med njimi tudi nekateri najboljši.

Pri pionirjih, članih sekcije, je zmagal Aljoša Grobelnik pred Samom Sadnikom in Gregorom Marovičem, v drugi kategoriji pionirjev je zmagal Janez Čerin (Rog), pri mladincih Boris Primožič (Rog), pri veteranih Stane Jerajc (Integral), pri rekreativcih Boštjan Kušar (Šmarina gora) in pri članih Andrej Žauber (Rog).

Zanimivo kolesarsko dirko si je ogledalo več kot dva tisoč obiskovalcev, pokale, priznanja in nagrade pa je v imenu pokrovitelja skupščine občine Žalec podelil

predsednik IS občine Ervin Janečič.

Poleg kolesarskega kriterija je veliko obiskovalcev privabila tudi nogometna tekma med ekipo KA-JA in direktorji žalske občine. Čeprav rezultat 6:3 za goste ni najbolj časten za domačo ekipo, pa je pomembno, da je tekma potekala v prijateljskem vzdružju. Direktorji se tolažijo z zmago na tehnici, saj gostom tudi tajnica ni uspela »prevagati« tehnice. Sicer pa so domačini pripravili gostom poseben sprejem s posebnim kruhom, ki ga je spekel Edi Peteršel, s savinjskim rizlingom (pravo šmarino) in posebnim močnejšim pivom, vendar vse to ni vplivalo na igro gostov, saj zgleda, da je bil s temi dobratimi dosežen prav nasproten učinek.

69 tekáčev od Celja do Žalca

Teka rekreativcev od Celja do Žalca, ki bo odslej vsako leto, se je udeležilo 69 tekáčev. Prav njim velja izreci vse cestiske, saj je tek bil naporen, pa še vročina

jim ni prizanesla. Zmagovalci prvega teka od Celja do Žalca so postali Fani Koklič na 20 km, Marta Škapin na 10 km v skupini nad 35 let, Marija Urankar na isti progi v skupini do 35 let, Ivan Lorenčič na 20 km v skupini nad 40 let, Janez Gobec na 10 km v skupini do 40 let in Mirsad Ejub na 10 km v skupini do 40 let.

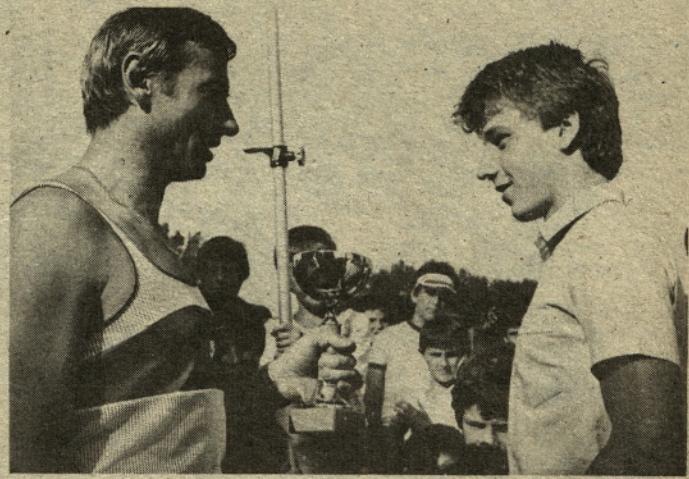
Precej zanimanja je bilo tudi za streljanje, ki ga je pripravila strel-
ska družina Žalec, nežnejši spol pa je užival v modni reviji. Potem pa je stekla zabava v kar je po-
membno: brez incidentov, tako da varnostniki niso imeli zahtevenega dela.

Nazadnje dodajmo še, da so gasilci našeli 1048 osebnih avto-
mobilov, pravijo pa, da vsaj poloviča lastnikov ni plačala parkirne-
ne, da so gostinci stohčili skoraj dvesto sodov piva, gasilci iz Matk so hitro prodali okusen golaž in da je bil vrvež tudi pri srečolovih.
Organizatorjem velja, izreci pri-
znanje za ureditev mesta po na-
porni noči, saj zjutraj skoraj ni bi-
lo sledu o prireditvi.

jk, foto: L. K.

Glorija Marinovič je bila zadolžena za dobro počutje svoje ekipe, ni pa zanemarjala tudi direktorjev

Branko Vivod je najuspešnejšemu pionirju Mitju Svetu podelil pokal

Kapetan žalske ekipe Adi Arzenšek zabil gol, in pokazal ume-
tniški stil igre

Godbeniki iz Geisenfelda med nastopom

Peter Kainz je bil najtežji in tudi odličen vratar

Izbjubljanska banka

Mladinska bančna izkaznica

Korak na poti k samostojnosti

Želja po denarni neodvisnosti ostaja v času šolanja za mar-
sikoga žal samo želja. Potrebe mladega človeka so velike, de-
narja zanje pa ponavadi ni nikoli dovolj. Vendar si vsi, ki znate
varčevati, lahko tudi s skromnimi prihranki zagotovite določeno
denarno osnovo, s katero povsem samostojno razpolagate.
V Ljubljanski banki so vam namreč omogočili, da s pomočjo
mladinske bančne izkaznice varčujete pod enakimi pogoji kot
vsi ostali varčevalci, čeprav še niste polnoletni.

KAJ JE MLADINSKA BANČNA IZKAZNICA?

Mladinska bančna izkaznica je osebni dokument, ki omogoča mla-
dim varčevalcem od 14 do 18 let, da samostojno razpolagajo s svojimi
prihranki v banki. Mladinska bančna izkaznica nadomešča osebno izkaz-
nico. Služi za razpoznavanje mladega človeka, varčevalca, zato vsebuje
poleg fotografije tudi osnovne osebne podatke.

KDO, KJE IN KAKO JO LAHKO DOBI?

Vsek mlad varčevalec, ki je dopolnil 14 let, dobi mladinsko bančno
izkaznico v enoti Ljubljanske banke, pri kateri varčuje. Postopek je eno-
staven. Dovolj je, da ob bančnem okencu predloži osebno fotografijo ter
da njegovi starši podpišejo v banki posebno izjavo o prenosu razpolagaj-
ne pravice nanj. S podpisom izjave starši prevzamejo odgovornost za sa-
mostojno poslovovanje mladostnika. Starši imajo tudi pravico, da izjavo
prekličejo, če ugotovijo, da njihovi otroci z denarjem ne znajo gospodari-
ti.

KAKO SE UPORABLJA IN KOLIKO ČASA VELJA?

Mladinska bančna izkaznica služi kot dokument za razpoznavanje
mladega varčevalca, zato jo mora le-ta ob vsakem dvigu denarja v banki
skupaj s svojo hranilno knjižico predložiti bančnemu delavcu.

Mladinska bančna izkaznica velja dve leti od dneva, ko je bila izdana.
Po dveh letih jo je ob zamenjavi fotografije možno podaljšati, vendar naj-
več dve leti, ko varčevalec dopolni 18 let.

Odslej torej mladim varčevalcem na daljše ekskurzije ali
počitnice ni več treba jemati gotovine. Potrebo količino de-
narja lahko s pomočjo mladinske bančne izkaznice in hranilne
knjižice dvignejo v vsaki enoti Ljubljanske banke. Teh pa je v
Jugoslaviji preko 350.

Izbjubljanska banka

BERGANT

Primerik	Darja
Ime	15.3.1970
Dan, mesec, leto rojstva	10.5.1987
Velja do	145-6585/27

Št. EB in HK s kontrolno št.

Mladinska bančna izkaznica

KERAMIČNA INDUSTRIZA LIBOJE
170 LET

Priporočamo vam pestro izbiro keramičnih izdelkov za
vsako priložnost. Naše izdelke lahko kupite v trgovinah
po vsej Jugoslaviji. Priporočamo vam pa tudi obisk naše
industrijske prodajalne v Libojah, ki je odprta vsak dan od
8. do 18. ure, ob sobotah pa od 8. do 14. ure.

00526 V = 1.8 l T = 1.1 kg

00527 V = 5.0 l T = 2.20 kg

65